

נוסח לא מתוקן

פרוטוקול מס' 222

מישיבת ועדה הכספיים

יום ב', כ"ו בכסליו התשמ"ו - 9.12.85, שעה 09.00

נכח ו:

- חברי הוועדה:
- א. שפירא - היו"ר
 - ז. אמיר
 - נ. ארד
 - י. ארידור
 - מ. בר-און
 - ג. גדות
 - ד. דנינו
 - א. ורדיגר
 - י. כהן
 - י. מצא
 - ע. סולודר
 - י. צבן
 - ח. קופמן
 - ח. רמון
 - א. שלום
 - ג. שפט
 - ד. תיכון

- א. קרסנר - מזכיר הוועדה
- א. דמביץ - היועץ המשפטי לוועדה
- ס. אלחנני - יועצת כלכלית

מ. איזנברג - קצרנית

מוזמנים:

- שר הבריאות מ. גור
 - מנכ"ל משרד הבריאות ד. מיכאלי
 - י. אלגרבל, י. רגב - משרד הבריאות
 - פרופ' ח. דורון
 - א. שפניץ
 - ע. טגב
 - ד. תגר
 - הממונה על החקציבים א. פוגל
 - י. גנור, ר. אלמוג - משרד האוצר
 - ד"ר ש. פנחס - בית-חולים הדסה
 - ד"ר מ. שני - בית-חולים שיבא
 - פרופ' ב. רמות - בית-חולים שיבא
 - ד"ר י. בראל - בית-חולים כפר שאול
 - פרופ' ש. קוטב - בית-חולים הדפסה
 - פרופ' י. גולדמן - בית-חולים קפלן
- קופת חולים הכללית

(Handwritten signature)

ד"ר ח. דסה - בית-חולים הרצפלד
 ד"ר י. הרט - בית-חולים השרון
 ד"ר מ. שינפלד - בית-חולים כרמל
 ד"ר י. סלוסברג - בית-חולים באר-יעקב
 פרופ' ח. גורדון - בית-חולים קפלן
 נציגי כלי החקשורה

סינויים בתקציב לשנת 1985 -
 פנייה מס' 148 של הממונה על התקציבים
 מצב בתי-החולים

סדר-היום:

סינויים בתקציב לשנת 1985 - פנייה מס' 148
 (מכתבו של ס/הממונה על התקציבים מיום 6 בדצמבר 1985)

היו"ר א. שפירא:

אנו פותחים את הישיבה.

אני מביא לאישור הוועדה פנייה מס' 148 לסינויים בתקציב לשנת

1985.

בדברי ההסבר לפנייה נאמר:

" שר הבריאות מציע את הסינויים בתקציב משרדו ושר האוצר מבקש
 אישורה של ועדת הכספים של הכנסת לכך, בהתאם לסעיף 11 לחוק יסודות התקציב
 החשמ"ה-1985:

1. תקצוב המרכז לגמילה מסמים.

2. תקצוב התמיכה בקרן הנאמנות לפיתוח שירותים לבריאות הנפש

בהתאם למחויבות המשרד.

3. פירוט לסעיפים של תשלומי חובות משרד הבריאות.

תשלומי החובות תוקצבו פסכום אחד בפנייה תקציבית מס' 24001

כהוצאה מוחנית בהכנסה מקופות חולים על-חשבון חובות 1984/5.

4. תקצוב תשלום חוב ארנונה לעיריית ירושלים עבור בית-חולים "הנסן"

5. תגבור סעיפי תפעול, אחזקה וניידות בבתי-החולים הכלליים.

6. תקצוב הוצאות שכר ותפעול בית-החולים "הוספיס" עד למועד

סגירתו בחודש יולי 1985.

7. תגבור קניית שירותי אשפוז לחולים כרוניים.

8. תגבור מעבדות ולשכות לבריאות הציבור.

כל השינויים התקציביים המפורטים לעיל הם ממקורות המשרד, בהיקף של כ-5 מיליארד שקל."

נשמע דברי הסבר לפנייה זו מפי נציגת האוצר.

ר. גור:

שינויים אלה מיועדים לחלוקה פנימית בתקציב משרד הבריאות, לפי בקשתו. בעיקרה זו השלמת סעיפים מהרזרבות הפנימיות. יש חלוקה של 5 מיליארד שקלים שאושרו בוועדת הכספים בהתאם לפירוט שהובא לפנייה. יש תקצוב הוצאות שכר ותפעול בית החולים "הוספיס" עד למועד סגירתו בחודש יולי 1985. בתקציב נלקח בחשבון כאילו נסגר מתחילת השנה.

ד. תיכון:

אני מבין שאלה שינויים פנימיים. מניין את גורעת את הסכומים

האלה?

מהו הסעיף "תקצוב המרכז לגמילה מסמים"? באיזה מקום נמצא מרכז זה?

ר. אלמוג:

בירושלים.

ד. תיכון:

מה קורה עם המרכז לגמילה בנשר?

מהו הסעיף "תקצוב התמיכה בקרן הנאמנות לפיתוח שירותים לבריאות הנפש בהתאם למחוייבות המשרד"?

בסעיף 4 כתוב: "תקצוב תשלום חוב ארנונה לעיריית ירושלים של בית-החולים "הנסן". האם זה הנהוג לגבי כל בתי-החולים שהממשלה משלמת בעבורם את הארנונות?"

אדוני שר הבריאות, מה קורה עם בית-החולים "הוספיס", מדוע הוא לא נסגר?

שר הבריאות מ. גור:

נסגר.

ד. תיכון:

בתקצוב זה גומרים ענין בית-החולים "הוספיס" חד וחלק?

שר הבריאות מ. גור:

לצערי, לא חד וחלק. בית-החולים נסגר, אבל עדיין - מחוץ ציפיות לא מבוססות שההסטוריה יכולה לחזור אחורה, והיא לא יכולה - המרפאה קיימת, ושריינו 18 מקומות עבודה במרפאה, שהיתה נתונה לאיומים ולחצים. את האופציה הזאת אנחנו משאירים, אבל בפועל לא קיים שום דבר כרגע באישפוז, והחושבים מקבלים את הטיפול המלא בבתי-החולים בירושלים לשביעות רצונם המלאה.

ר. גור:

אני אינני מכירה את מרכז הגמילה מסמים בנשר והוא אינו קשור בפנייה שלפניכם.

אשר לקרן הנאמנות, יש קרן משותפת לג'וינט ולמשרד הבריאות, שהשתתפות בה היא 50%-50%. משרד הבריאות משתתף בהעברת כספים ובמתן שירותים שווי-ערך. השתתפותו של משרד הבריאות היא מהרזרבות הפנימיות.

ד. תיכונן:

זה מה שמופיע היום בעתונים?

שר הבריאות מ. גור:

לא. מה שמופיע היום בעתונים זו חכנית רב-שנתית לגריאטריה.

ד. תיכונן:

האם אפשר לקבל פרטים על הנושא?

שר הבריאות מ. גור:

אני יכול לומר רק מה שאני יודע. אנחנו פנינו לפני מספר חדשים אל הג'וינט בבקשה, שיכנסו מחדש בתנופה רבתי לעזור לנו בפיתרון שאלת הזקנים הסייעודיים, כפי שעשו זאת בתקופת מלב"ן, והם בעקרון נעשו. השאלה הייתה, מהו הסכום שיקציבו לכן. במגעים של הנהלת המשרד אתם הם הציגו שהסכום יהיה במסגרת מליון דולר לשנה לחמש שנים לפחות. אנחנו חשבנו שצריך להגדיל את הסכום, כי לאחר שיעבור חוק ביטוח סיעוד, שצריך להכניס ב-10 שנים 250 מליון דולר, אם נוסיף לזה את הסכום הקיים בתקציב לתחום זה, אנו יכולים לעשות מצ'ינג גדול יותר. הם אמרו שישיבת ההנהלה צריכה להחליט, וביקשו שאבא לישיבת ההנהלה. אמרתי שאני מנכ"ל לבוא אם הסכום יהיה 1,5 מליון דולר לשנה לחמש שנים לפחות, דהיינו 7,5 מליון דולר עם התחייבות שלנו שאנחנו מעמידים לפחות אותו סכום. לשמחתי, האווירה בישיבת הבורד הייתה טובה ובערב נאמר לי על-ידי הנשיא והמנכ"ל של הג'וינט, שהסכום יגיע למליון וחצי דולר, מליון דולר השנה. כך שאם התקציב לא יפגע וחוק ביטוח סיעוד יעבור והג'וינט יתרום את חלקו, לפי הערכתי בשנים הקרובות, ניתן לשאלה כזאת וצודקת זו תנופה ממשית, כאשר אנחנו מדברים בשלב ראשון על 1200-1400 מיטות. עמדתי בקשר עם "משען" להסב 600 מיטות מעל המספר שדובר עליו. כך שאם יהיה לנו כסף וכוח אדם, יתכן שנדבר על 2000 מיטות נוספות על 400 המיטות בבתי-החולים הפרטיים. כך שניתן תנופה רצינית לפיתרון הנושא. אם לא ניתן תנופה רצינית לפיתרון הנושא, האשמה תהיה על הכנסת, זאת אומרת, עלינו, כי חוק ביטוח סיעוד צריך לעבור פה, והקצאת הכספים צריכה לעבור פה. אלה כספים שקיימים וצריך להוציא אותם לפועל. ואז ניתן תנופה ענקית לפיתרון הנושא ונסגור את הפיגור. לפי דעתי, ככל שנראה יותר תנופה, הג'וינט יגלה יותר שיתוף פעולה.

ר. אלמוג:

באשר לתשלום ארנונה, כל בית-חולים משלם את הארנונה המוסלת עליו. אלא שמה שתוקצב היה נמוך.

ד. תיכונן:

מניין לקחת את כל הסכומים האלה?

ר. גור:

מהרזרבות הפנימיות. 5 מיליארד תוקצבו בסעיפים ראשיים, ועכשו חולקו לסעיפי מסנה.

ד. תיכונן:

האם זו הקדימות החשובה ביותר היום, או שכדאי לקחת כספים האלה ולהעבירם לפיתרון המצוקה של בתי-החולים? אנחנו נבחנים כל יום וכל שעה באשר למה שקורה בבתי-החולים.

ר. גור:

אם זה תוקצב במקור לבתי-חולים ועכשו מחלקים את הסכום, זה אותו סכום לאותה מטרה. זה איננו סכום נוסף. זה הסכום המקורי שמיועד לנקודות הלוחצות בבתי-החולים.

ד. חיכוך:

אלו הנקודות הלוחצות בבתי-החולים?

ר. גור:

לפי דעת משרד הבריאות.

היו"ר א. שפירא:

אני מעמיד להצבעה פנייה זו.

ה צ ב ע ה

שינויים בתקציב לשנת 1985, פנייה מס' 148 - אושרה

היו"ר א. שפירא:

אנחנו עוברים לנושא המרכזי על סדר-היום של ישיבה זו:

ג. שפט:

בישיבה הקדמת הצעתי שעד ישיבה זו יובא לפנינו בסיס אחיד לכל

ההתחשבנויות.

ד. חיכוך:

עד היום לא קבלנו דו"ח ועדת גד יעקבי.

שר הבריאות מ. גור:

הדו"ח יונח על שולחנכם מייד.

ד. חיכוך:

יש לי שאלה טכנית: הממשלה קבלה אתמול מספר החלטות בנושא התקציב.

אני מבין שהחלטות אלו יכולות להתבצע רק על-ידי תקציב נוסף. והיה ואתם מאשרים ואנחנו מאשרים, האם זה יכול להתבצע על-ידי העברה פנימית או על-ידי הגשת תקציב נוסף?

ר. אלמוג:

לגבי חלק נקבע שראש הממשלה ושר האוצר ימצאו את המקורות.

ד. חיכוך:

במידה ויוחלט על כך יהיה צורך בתקציב נוסף.

היו"ר א. שפירא:

אדוני שר הבריאות, רבותי אנשי האוצר, אני חייב לומר שגם אחרי הדיון הארוך בישיבה הקודמת, לא ברור לנו עד הרגע הזה מהו סלע המחלוקת בין משרד האוצר ובין משרד הבריאות. אנחנו מבינים שמאז הישיבה הקודמת של הוועדה המצב בבתי-החולים הולך ומחמיר. כל יום יש כותרת - - -

ד. חיכון:

כל שעה.

היו"ר א. שפירא:

אנחנו רואים שהמצב בבתי-החולים הולך ומידרדר. דבר אחד, שהוא הדבר המרכזי, אינו ברור: מה הם החובות, מי חייב למי וכמה. ביקשתי שהיועצת הכלכלית של הוועדה, סמדר אלחנני, תברר את הנתונים האלה והתברר שהדבר בלתי-אפשרי, כי אחד מדבר על דולרים והשני על שקלים, אחד מדבר על שנה והשני מדבר על רבעון. ואולם דבר אחד כן שמענו, שמשרד הבריאות חייב לספקי חוץ 35 מיליארד שקלים.

שר הבריאות מ. גור:

33,1 מיליארד שקלים.

היו"ר א. שפירא:

ואנחנו קוראים ש"תנובה" הולכת להפסיק את האספקה לבתי-החולים.

שר הבריאות מ. גור:

לא הולכת להפסיק, הפסיקה.

היו"ר א. שפירא:

אנחנו רוצים שבישיבה זו יובהרו הדברים. אני מבקש שתסבירו לחברי הוועדה מי חייב למי וכמה; מדוע בתי-החולים אינם מקבלים את הכסף שהם צריכים לקבל ומה הפתרון.

בטרם נשמע את שר הבריאות ונציגי משרד האוצר, חברי הוועדה יסיימו הצגת שאלותיהם.

רשות הדיבור לחברת-הכנסת ע. סולודר - איננה נוכחת.

רשות הדיבור לחבר-הכנסת א. שלום - אינו נוכח.

רשות הדיבור לחברת-הכנסת נאוה ארז.

נ. ארז:

שאלה ראשונה אני רוצה להפנות לשר הבריאות: בסוף הישיבה הקודמת, וגם בעתוננים ובכלי התקשורת האחרים, היו הודעות סותרות. מתוך העדויות של מנהלי בתי-החולים והרופאים ומתוך מה שמענו באמצעי התקשורת, אנחנו מספיק אינטליגנטים להבין שבבתי-החולים מתים, לא באופן ישיר כתוצאה מהמצב אבל באופן עקיף. זאת אומרת, אף אחד אינו מוכן לזהות איש, אישה או ילך שמתו כתוצאה מההדרדרות במצב בתי החולים, אבל מתים באופן עקיף. אני רוצה לדעת מה בדיוק קורה בבתי החולים. מתוך העדויות שאנחנו שומעים, מתברר

שיש מושג חדש במדינה: "מוות עקיף".

יש עכשו תכנית כלכלית להבראת המסק. אני מציעה שתהיה סיסמה:
טוב למות בעד התכנית הכלכלית. פעם יגיד זאת ילד, פעם תגיד זאת אשה ופעם
יגיד זאת איש.

אדוני שר הבריאות, לא קבלנו ממך בישיבה הקודמת שום מידע לא רק
על מה שקרה בעבר, אלא גם על מה שקורה היום. אנחנו יודעים ששר האוצר
הציע קיצוץ בתקציב משרד הבריאות. לפני שנתחיל לדון בתקציב, אנו צריכים
לדעת על מה במשרד הבריאות לוחץ היום משרד האוצר. אני גם רוצה לדעת מה
קרה השנה בתקציב הפיתוח, לא רק בתקציב השוטף ומה יקרה בשנה הבאה, לא
רק בתקציב השוטף אלא גם בתקציב הפיתוח.

שר הבריאות מ. גור:

לגבי תקציב הפיתוח חשובה ישירה: "היה מנוע?" - "לא היה מנוע"

נ. ארד:

כולם התפלאו כאשר אחד ממנהלי בתי החולים אמר, ש-40% מהמיטות
הן מיטות פסיכיאטריות. אנחנו רוצים לדעת מה קורה בתחום זה. אנחנו יודעים
שבמו בכל תחומי הרפואה, גם בתחום הפסיכיאטריה חלה התקדמות, ויש דרכי
טיפול שונות מדרך האשפוז, ואולם לכל דרכי הטיפול האחרות אין תקציב.

פרופ' ברכה רמות דיבר על נושא המחקר, ולא רק על המחקר הספציפי.
אני רוצה לדעת מה קורה בסך הכל התקציב לנושא המחקר.

אנחנו שמענו מפרופ' דורון מה העמדה של קופת-חולים, מה קבעה
קופת-חולים ומה קבעה ועדת יעקבי לגבי החובות של קופת חולים. אני
הבינתי שלגבי השנה הזאת אין חובות. אתמול שמענו שהממסלה החליטה להקצות
10 מליון דולר לקופת-חולים. אפשר לחשוב שב-10 מליון דולר אלה פתרו את
בעיית קופת חולים. ואני הייתי רוצה לדעת, פרופ' דורון, מה קורה החודש,
מה קורה היום ומה קורה במערכת בתי-החולים של קופת חולים? האם ההחלטה
על שיטת הקיזוזים מתבצעת ומה משמעותה?
האם סיימתם את ההתחשבות שלכם עם משרד הבריאות לגבי עלות הטיפולים
של קופת חולים?

מה נעשה בקופת-חולים בתחום הייעול? ברור שגם לייעול יש גבול,
ופעבר לגבול זה הוא מתחיל להיות על חשבון בני אדם, וכדאי להגיד את האמת
בענין זה.

שאלה אחרונה ליושב ראש הוועדה. אתה אמרת, שלדעתך, צריך להשבית

את הכנסת ולדון רק בנושא זה. אני זוכר שבשטר שהיה בבתי-החולים,
בתקופתו של שר הבריאות אליעזר טוסטק, כאשר היתה שביחת הרופאים, פנינו
ליושב ראש הכנסת וביקשנו דיון דחוף בנושא. הודיעו לנו: היום ס"ו בשבט,
יום כינונה של הכנסת, יש חגיגות ואי אפשר לקיים דיון. ואולם בכל זאת
יש דברים שהם בידינו. ואני רוצה לשאול אותך, אדוני היושב ראש, האם
אתה מוכן לקבל את ההצעה, שבמידה ואין פותרים בעיית המסבר בבתי-החולים,
אנחנו, ועדת הכספים, איננו מאשרים שום דבר לממשלה?

ד. תיכון:

את מדברת בשם סיעת המערך?

ג. ארד:

אני מדברת בשמי.

אדוני היושב ראש, האם אתה מוכן להודיע היום, בנוכחות המשלחות,

שעד שאין פותרים בעיית המטבר בבתי-החולים, ועדת הכספים איננה מאשרת נושאים שיובאו על-ידי האוצר? יש לנו הכוח שלא לאשר התקציב לשנה הבאה.

טר הבריאוח מ. גור:

אל תדאגי, עד שהעניין הזה לא ייגמר, לא יובא התקציב לשנה הבאה.

ג. ארד:

אני שואלת אותך, אדוני היושב ראש: האם אתה מוכן להודיע, שאם לא ייפתר המטבר בבתי החולים ואם לא יהיה ברור שיש תקציב בריאות, איננו נכנסים לדיון על נושאים אחרים?

היו"ר א. שפירא:

אנחנו צריכים עכשו ללמוד ולהבין איך הגיעו למצב זה, מה הן הסיבות למטבר ומי אשם בו. יכול להיות שהמטבר הוא לוקלי, שהאוצר והממשלה עשו את שלהם, והסתימה היא באחד העורקים שמעבר למטרד האוצר. אז אינני יכול לבוא ולהעניש את האוצר. אנחנו יכולים שלא לאשר שום דבר, אבל קודם כל עלינו ללמוד ולהבין את הדברים. אם נבין שהסתימה מגיעה ממקום אחר, אנחנו נפעל אם ירצה ה' כפי שצריך. לא ניתן לאנשים למות בבתי-החולים. מספיק לשמוע אין חלב ואין תרופות בבתי-החולים. לא היה מצב כזה אף פעם, אפילו לא בעת שביחת הרופאים. אז היתה בעייה של שכר הרופאים, אבל לא היתה בעייה של תרופות ולא היה בבתי-החולים המצב השורר בהם היום.

רשות הדיבור לחבר-הכנסת דן תיכון.

ד. תיכון:

לצערי הרב, אני צריך לומר לוועדה זו שתקציב הבריאות שהוגש לכנסת לא היה תקציב ולא היה בריאות. מי שקורא את ספר התקציב יודע, שבפעם הראשונה לא נסגר תקציב הבריאות בין מטרד האוצר ובין מטרד הבריאות, וזה כתוב בספר התקציב מספר פעמים. הוזה אומר, הכנסת אישרה תקציב מטרד הבריאות שאין עליו הסכמה בין האוצר ובין מטרד הבריאות. מה שכתוב בספר התקציב הוא, שיהיה קיצוץ בסכום של 75 מיליארד שקל ויוקמו ועדות שינסו להגיע לעמק השווה במרוצת שנת התקציב.

כאן יש לי טענה אליך, שכן אינך יודע שאין הסכמה בין מטרד האוצר ובין מטרד הבריאות, ולמרות זאת כולם אישרו את התקציב מבלי להתייחס למה שכתוב בספר התקציב. אנחנו צריכים ללמוד מהשגיאה שעשינו, שכן לא יעלה על הדעת שיוגש לכנסת תקציב כאשר אין הסכמה בין הנוגעים בדבר, וגרוע מזה, אין הסכמה בין שני מטרדים.

לאחר שאני מעיין בספר התקציב, אני יכול, פרופסור שני, להעמיד כמה מספרים על דיוקם. כאשר מדברים על ההוצאה הלאומית לבריאות כחלק מהתוצר הלאומי הגלמי, צריך לומר שישראל משקיעה בבריאות 7.3% מהתוצר הלאומי הגלמי בהשוואה ל-7.4% שמוציאה פינלנד, 7.2% שמוציאה קנדה, 5.6% שמוציאה בריטניה, 6.4% שמוציאה איטליה, - - -

פרופ' סני:

הנתונים אינם נכונים. בקנדה ההוצאה לבריאות מהתל"ג היא 8.2% מ-1981. אני מוכן להביא נתונים של שרת הבריאות הקנדית.

ד. תיכון:

מכל מקום, אנו נחשבים למדינה ממוצעת בתום ההוצאה הלאומית לבריאות. ואם אתה טוען שהמספרים אינם מדויקים, אני יכול לומר שהם מבוססים על השנתון הסטטיסטי של מדינת ישראל ועל פרסומים אחרים שלא הייתי מזלזל בהם. זאת אומרת, אנו נמצאים אי-טם באמצע בהוצאה הלאומית לבריאות. ואתה יכול לראות, ששיעור ההוצאה עולה מ-5.5% ב-1960 ומגיע ל-7.6% ב-1978.

נ. ארד:

אמרו לך שהמספרים אינם נכונים.

ד. תיכון:

מספרים אלה נכונים, כי הם מתייחסים למדינת ישראל, ללא השוואה עם מדינות אחרות. אלה מספרים על ההתפתחות במדינת ישראל. אחר-כך היחה ירידה ל-5.4% ב-1975 - 6%, ב-1977 - 6.9%, ועכשו ההוצאה הלאומית לבריאות היא 7.2%-7.3% מהתל"ג.

אני עובר לדברים שאמר שר הבריאות לפני 10 ימים במליאת הכנסת. אתה אמרת מעל הדוכן - ואני הייתי יושב ראש הישיבה - משפט אחד שהוא משפט-המפתח: "צריך לוודא שכלל עם ישראל יוכל לקבל על-ידי מכלול ההכנסות והסיסון את שירותי הבריאות הגבוהים ביותר שהחברה יכולה לתת."

משפט זה כשלעצמו הוא יפה. אבל אנחנו צריכים לומר לעצמנו, שאנחנו מדינה ענייה, והקימונו מערכת בריאות מפוארת שב-1985/6 המדינה אינה יכולה לתקצב אותה. ואי אפשר לבוא ולומר, שמערכת שירותי הבריאות הם טובים ביותר שהחברה יכולה לתת והיא צריכה להמטיך לתת אותם בכל מצב. צריך לבוא ולומר לאנשים: תתאימו את עצמכם למצב...הכל מתכוון בישראל של 1985, ולצד הרב גם מערכת הבריאות צריכה להבין שמה שיכולנו לתת ב-1983/4 איננו יכולים לתת היום. צריך לראות ולומר לאנשים: תתאימו את עצמכם להוצאה הלאומית לבריאות.

תקציב מטרד הבריאות משול לשמיכה שכל מרכיב במערכת הבריאות מושך לצדו וכך קורה שכל פעם מישהו אחר מתקורר, פעם בתי-החולים של הממשלה ופעם בתי-החולים של קופת חולים. זה הדבר וצריך לקרוא לילד בשמו.

הקשיים נובעים בחלקם, ואולי בעיקרם, ממה שקורה בקופת חולים. וכאן השאלה היא אחת ויחידה - המס האחיד, כמה ממנו ילך לקופת חולים וכמה להסדרות. אם נשנה את החלוקה הפנימית של המס האחיד, קרוב לוודאי שלא תהיינה בעיות בקופת חולים בתחום בתי-החולים שלהם.

שר הבריאות מ. גור:

אני רוצה להבין, המשפט הקודם שאמרת היה: מדינת ישראל ענייה מכדי לתת רמת הרפואה טאליה הגענו. במשפט השני אמרת, שאם המס האחיד ייגבה כראוי, אפשר לתת.

ד. תיכון:

לא, גם אז נצטרך להתכוון ולהוריד את רמת הרפואה.

נ. ארד:

שר הבריאות מ. גור:

את המשפט "הורדת רמת הרפואה" אני רוצה להוציא מהלכסיקון של חיינו.

ד. תיכון:

אנחנו צריכים לחיות על-פי היכולת שלנו. אתה יכול לבוא ולומר שהיכולת שלנו בתחום הבריאות ענקית, אבל איננו יכולים להרשות לעצמנו. המס האחיד - ואני רוצה להביא את הענין עד לידי אבסורד כדי שתבינו אחת ולתמיד למה אני מדבר על המס האחיד - הוא מס שמשלם המבוטח להסתדרות, והוא מחלק לצרכי קופת-חולים ולצרכים אחרים של ההסתדרות. לכאורה אם מביאים את ויליאמס וצימרמן, התקציב של המס האחיד הולך להחזקתם על חשבון קופת חולים. אני רוצה לדעת אחת ולתמיד איך מתחלקים כספי המס האחיד. בשנה שעברה המס האחיד ירד ריאלית. בגלל הבחירות לא עדכנו אותו. אחת ולתמיד צריך להחליט אם גובים יותר מס אחיד - - -

ג. ארד:

אתמול החליטו לגבות יותר.

ד. תיכון:

זה לא מספיק. אני רוצה לדעת לאן רוצה להגיע שר הבריאות בתחום המס האחיד וחלוקתו, שכן ביטיבה הקודמת אמר שר הבריאות שהענין בא על פתרונו, כי ההסתדרות החליטה להעלות את המס האחיד.

שר הבריאות מ. גור:

אני רוצה להגיע לכך, שהמס האחיד שיינחן לקופת חולים יהיה זהה למה שהביטוח הלאומי יכול לגבות.

ד. תיכון:

כדי שלא תכעס עלי חברת-הכנסת נאוה ארד, שאני מכיר אותה כאחת המבינות בתחום הרפואה, אני רוצה לצטט מד"וח מבקר המדינה. וכך כותב מבקר המדינה:

"מקורות ההכנסה העומדים לרשות הקופה, מס החבר והמס המקביל, אין בהם במצב הנוכחי כדי לכסות את מלוא הוצאותיה של הקופה. על כן נוצר פער תקציבי בין ההכנסות ובין ההוצאות."

ובמסגרת הדו"ח יש בקורת קטלנית על ניהול קופת חולים.

כאשר אנחנו מדברים על הורדת רמת הרפואה, טוב שנזכור שגם בארצות-הברית, המדינה הנאורה, יש משבר קשה במערכת הבריאות. גם שם נסגרים היום בתי-חולים. המסמעות היא, שהחברה בארצות-הברית אינה יכולה להמשיך ולקיים את שירותי הבריאות באותה רמה שהציבור האמריקאי הורגל לה, אלא ששם הממשלה אינה תומכת בבתי-החולים ולכן בתי-חולים נסגרים ומתקנים רפואיים נסגרים.

לפני 10 ימים קראתי בעתון "דבר" בקורת של קופת-חולים על הנעשה

בבתי-החולים הממשלתיים. ושם כתוב שקופת-חולים הגיעה לאי-אמון מכסימלי ביחסים שבינה ובין בתי-החולים הממשלתיים, ויש צוותים שבודקים את האשורים

שניתנו לאשפוז חולים.

פרופ' ח. דורון:

לא היה דבר כזה. היה דבר כזה לגבי בית-החולים "הדסה", אבל לא מתוך אי-אמון אלא מתוך אמון ויחסים טובים.

ד. תיכון:

אני חוזר ומתקן את עצמי: אין אי-אמון בין קופת-חולים ומערכת בתי-החולים הממשלתיים, אלא יש צוותים של קופת-חולים שעוברים ממיטה למיטה ובודקים את האיטורים של האשפוז. ויש בקורת שמרבים לאשפוז חולים וקופת-חולים אינה מרוצה מהמצב הזה.

כאשר אני קורא את דו"ח מבקר המדינה, אני קורא על הצורה שבה מפעילים את הציוד. נדמה לי שמערכת בתי-החולים מתייעלת, אבל לא מספיק. הציוד שעומד להרכש הוא יקר ביותר. כל מכונה חדשה עולה הון חופות. צריך לשנות מן היסוד את הכללים על-פיהם עובדת המערכת של בתי-החולים, זאת אומרת לתפעל אותה ב-3 משמרות ולייעל אותה בתחום העבודה.

יש לי בקשה אל הרופאים. אינני יודע אם ההודעות שכל רגע נסגרת מחלקה וספקי התרופות מפסיקים לספק תרופות, הן נכונות. אני נוטה לקבלן. אבל אני רוצה להזכיר לכם מה קרה לפני שנתיים, כאשר אתם שבתם ואמרנו לכם: אנשים מתים כתוצאה מזה שאתם עוזבים את בתי-החולים, ואתם לא שעתם לדברינו.

אל תטיפו לנו מוסר כנבחרי העם, כמו אותה אחות שפנתה אל חברי הכנסת ושאלה, מדוע חברי הכנסת מקבלים ביטוח בריאות. אז לא הייתם בסדר והיום המערכת לא בסדר. עכשו אתם מטיפים לנו מוסר. תזכרו איך נהגתם אתם כאשר עזבתם את בתי-החולים. חשבנו אז שחולים מתים כתוצאה מההתנהגות של הרופאים, וביקשנו: אל תילחמו על גבם של החולים. אבל אז לא שעתם לבקשותינו. היו לכם שיקולים, ואני מכבד אותם, אבל אל תטיפו לנו מוסר.

א. שלום:

בישיבה הקודמת שמענו שהתפוסה בבתי-החולים מלאה, ויש עומס רב גם במרפאות. מצד שני נאמר בדיוני הוועדה הזאת, שיש עודף בבתי-חולים.

היו"ר א. שפירא:

בעיר ירושלים, לא בארץ.

ד. תיכון:

חבר-הכנסת שלום צודק, היתה תקופה שהיה עודף במיטות בבתי-חולים. היום יש 3 מיטות לאלף נפש, וזה שיעור נמוך.

שר הבריאות מ. גור:

יש פחות מ-3 מיטות לכל אלף נפש.

א. שלום:

אני משתתף בדיוני הוועדה שנה ורבע וכאשר דנו בתקציב משרד הבריאות, נאמר מספר פעמים שיש עודף בבתי-חולים. אחת משתיים, או שיש תפוסה מלאה או שיש עודף בבתי-חולים.

אני חושב ששורש הבעיה הוא בתקציב משרד הבריאות. ראיתי טבלאוח שהשתתפות המדינה בתקציב הבריאות הייתה לפני מספר שנים 36% והיא ירדה בשנה שעברה ל-11%. זה, לפי דעתי, שורש הבעיה. אנחנו יכולים לדבר ולדבר, אבל העובדה היא שהשתתפות המדינה בתקציב הבריאות ירדה במידה ניכרת וזה שורש הבעיה. במדינה שיש לה עוגה מצומצמת, חותכים בבשר החי ואין סדר עדיפויות. אנחנו בעצמנו אישרנו את זה. התקציב הובא בחטף, ביום אחד אטרנו תקציב של 20 משרדים ולא קיימנו דיון מעמיק באף אחד מתקציבי המשרדים. לא הייתה כל אפשרות לדעת לאן התקציב הולך ומה יעודו.

יכול חבר-הכנסת דן תיכון להסיף מוסר לגבי המס האחיד. אבל אני השתתפתי בדיונים על המס האחיד כמייצג סקטור מסויים במסק. ואני יודע שהשתתפות של המס האחיד בתקציב קופת חולים הולכת ועולה. יש גבול לעומס המס שאפשר להטיל על הציבור. לא רק חקרות המס האחיד הועלו, גם אחוז ההשתתפות של המס האחיד בתקציב קופת חולים עלה. והציבור שמסלם את המס האחיד רוצה גם בדברים אחרים - תרבות, ספורט, פעילות חברתית.

ד. תיכון:

על זה הויכוח.

א. שלום:

אתה חושב שכל המס האחיד צריך ללכת לקופת-חולים, לבריאות.

ד. תיכון:

אני חושב שצריך להעלות את המס האחיד.

א. שלום:

העלו אותו. אם זה לא מספיק, תעלה את מס הכנסה. מי שמסלם את המס האחיד, רוצה שהמס האחיד ישרת אותו גם בתחומים אחרים כמו ספורט, תרבות ופעילות חברתית.

אני רוצה לשאול ולקבל תשובה: כמה מסך כל תקציב הבריאות הולך למנגנון, ואינני מדבר על רופאים ואחיות, אלא על הפקידות.

ד. תיכון:

היה כאן נגיד בנק ישראל והציג סטטיסטיקה על המועסקים במסק. והתברר שהענף היחיד שמספר המועסקים בו גדל, הוא ענף שירותי הבריאות.

א. שלום:

הוא אמר זאת על שירותי החינוך.

ד. תיכון:

על שירותי הבריאות.

א. שלום:

אני חושב שנושא התקציב הוא שורש הבעיה, ואנו צריכים לדון בו. אנחנו יכולים להסיף מוסר, אבל זה לא יועיל. אם הייתי מקבל תשובה מה חלקו של המנגנון הפקידותי, הייתי אומר שיש מקום לייעול בתחום זה.

החולים והחולים סובלים. אי אפשר להמשיך במצב הקיים. ואולם כאשר דנו על ההצעות לסדר-היום שהועלו בכנסת בנושא זה, ישבו באולם המליאה שלושה חברי הכנסת. אני הייתי אחד מהם. כאשר מקיימים דיונים בנושא, החברים אינם באים ואינם מוכנים להשתתף בהם.

כאשר דנו על חקיקת חוק ביטוח בריאות, היסוד לחוק היה השתתפות המדינה ב-33% בתקציב הבריאות. אם השתתפות המדינה יורדת, זה שורש הבעיה, ובכך אנחנו צריכים לדון.

י. צבן:

אנחנו נזעקים לדיון על נושא הבריאות רק בעיתות משבר. והאמת היא שאנחנו סובלים מארבע בעיות יסוד במערכת הבריאות, שאנחנו איננו מתמודדים אתן ולא התמודדנו אתן בעבר, בכל אופן לא ברמה הפרלמנטרית. הבעיה הראשונה - הישגי הרפואה והמחקר הרפואי עומדים מול עלות רפואה ויוצרים מספריים שבכל העולם, ובודאי אצלנו, מעלים בעיות ארגוניות, תקציביות ואפילו מוסריות קשות ביותר.

שר הבריאות מ. גור:

אחה יודע כמה אברים בגופו של האדם אפשר להשתיל?

ד. תיכון:

כמה?

שר הבריאות מ. גור:

60 אברים. המציאו עכשו מכסיר חדש לחרטים.

י. צבן:

הבעיה השניה - ההוצאה לנפש לפי המדד של ההוצאות לנפש וגם כהוצאה מהתל"ג. ואני רוצה לומר לידידי חבר-הכנסת תיכון: עד כמה שאני יודע מהפרסום שהכין פרופ' גור עופר והמכון של ד"ר כץ, הסתמנה ירידה במהלך השנים האחרונות בהוצאה לנפש בערכים של כוח הקניה, וזה שיש אצלנו עלייה בהוצאה לבריאות מהתל"ג, זה פשוט מפני שהתל"ג אצלנו דורך על המקום כבר כמה שנים טובות והאוכלוסיה אינה גדלה.

שר הבריאות מ. גור:

זה מה שקורה ברוב ארצות העולם המערבי.

י. צבן:

אני חושב שעושים טעות בהשוואה פסטנית עם ארצות אחרות. אני חושב שמי שאינו לוקח בחשבון את ההתפתחות של הארץ והצרכים המיוחדים שעמדו לפנינו, כאשר ההתפתחות לא נעשתה בצורה אינטגרלית של לב אחרי לב במשך עשרות רבות של שנים, העלייה הגדולה בשנות החמשים והצורך ביצירת השתיית, ומי שאינו בודק את ההשוואה בין ההשקעות בתשתית ובין ההשקעה בסירותים, אינו לוקח בחשבון מרכיב רציני ביותר.

הבעיה השלישית - חלקה של ההקצאה הממשלתית בהוצאה הלאומית לבריאות וחלקו של הביטוח העצמי. גם עם בעיה זו איננו מתמודדים באופן שיטתי.

והבעיה האחרונה - ארגון המערכת, חוק ביטוח בריאות ממלכתי, כן

או לא.

ואני מציע לוועדה שלנו, כיוון שהנושא הזה הוא נכבד מאד גם מההיבט החקציבי-כלכלי וגם מההיבט החברתי-אנושי, שאחרי שנעבור את המטבר הזה לא נרפה מהנושא וניכנס לדיון בו פרק אחרי פרק.

י. כהן:

איך ייגמר המטבר כאשר כל אחד מהצדדים עומד על דעתו?

י. צבן:

אין כאן אף אחד שהוא טלית שכולה תכלת, לא המערכת הזאת ולא המערכת הזאת.

אני רוצה לומר לחבר-הכנסת תיכון: אינני יודע מניין אתה לוקח את התוקף המוסרי להטיף מוסר לרופאים לגבי המאבק שלהם במצב שבו אנו עדים לאורך כל הדרך, ששום נסיון של שום קבוצת עובדים להגיע להדברות מסודרת עם המערכת על הבעיות שלה אינו עולה בידה. וקבוצת עובדים אחת אחרי השנייה נמצאת במאבק שנמשך שנים. אתה הולך מקונפליקט לקונפליקט. אתה קובע וועדה, אתה מגיע להסכם, יש לך מסקנות, לכאורה הסכסוך נפתר, אך למעשה המסקנות אינן מבוצעות. עד שנשנות הטוטריום לא יחסמו את הכניסה לכנסת, שום דבר אינו עוזר. אנחנו מחנכים את הציבור שאפשר להשיג דברים רק בכוח.

אינני מזלזל בנושא שאתה העלית, הנושא של המס האחיד והמס המקביל. בואו ניקח נושא אחר נושא ונבחן מי שינה את כללי המשחק. הייתה מערכת כללים.

ד. תיכון:

הרבה כללים נשתנו.

י. צבן:

לטובה? לרדת מרמה של 25% ל-7% ואחר כך ל-11% - - -

שר הבריאות מ. גור:

ירדו ל-3% ואחר כך עלו ל-8%.

י. צבן:

השאלה היא, מה אפשר לעשות היום בדחיפות לגבי הסיפור הזה של בירורי התחשבנות של העבר בין בתי-החולים הממשלתיים וקופת חולים. אם תרצה להגיע לבירור חשבונות זה, הדבר יקח כמה שבועות במקרה הטוב. אני חושב שחייבים להגיע להחלטה, ולא יעזור למשרד האוצר שום דבר, אם רוצים להגיע להסדר בריא ונורמלי, מוכרחים להגיע לאקט של הזרמה וצריך למתוח קו על העבר, ולהתחיל מקו התחלתי חדש.

ד. תיכון:

מה אתה מציע לגבי המס האחיד, שנחעלם?

נ. ארד:

העלו את המס האחיד.

ד. תיכון:

בכמה?

י. צבן:

יש כאן קו גבול דק - ואינני רוצה להאשים אף אחד - בין דיון ענייני בדברים ובין מגמה שלא שייכת לנושא הבריאות. אני שייך לאלה שמוכנים

לדון על כל דבר בגלוי. נשמע דין וחשבון ונראה מי שינה את כללי המסחק ובאיזה תחומים.

מה שעומד עכשו על הפרק, אם רוצים לפתור את המסבר פתרון קונסטרוקטיבי, זה לקבל החלטות לגבי התחשבנות העבר ולמתוח קו ולומר: עכשו דרוש תקציב כדי להפעיל את המערכת והוא ייקבע על-פי הכללים שיובאו לאיסורנו כדי שנוכל להיות ברי יכולת לפקח עליהם.

ד. תיכוז:

אתה בעד דיון על המס האחיד?

י. צבן:

אני מוכן לדיון על כל נושא.

היו"ר א. שפירא:

אני רוצה לטאול את נציג האוצר, מר גנור: האם הבאת נתונים?

י. גנור:

נתון אחד - החוב של קופת חולים לבתי-החולים הממלכתיים הוא

24 מיליארד שקל.

פרופ' ח. דורון:

אפילו לא אגורה אחת.

ס. אלחנני:

24 מיליארד שקל זה הסכום תומינלי?

י. גנור:

הנומינלי.

היו"ר א. שפירא:

פרופ' פנחס ופרופ' שני מבקשים לומר מספר מלים.

בבקשה, פרופ' פנחס.

פרופ' פנחס:

רבותי, יש לי בקשה רצינית לכל אחד מחברי הכנסת היושבים פה:

בדיון זה מערבבים שני נושאים - נושא מאד עקרוני ונושא מאד טכני. הנושא העקרוני הוא גודל תקציב הבריאות של מדינת ישראל והמשחמע ממנו. ואני מבקש מכם כרגע לא לדון בזה. זו איננה הבקשה שלנו. יש תקציב, יש אתו בעיות. היה תיקון לתקציב בעקבות ישיבות שהשר ניהל, והיתה ועדת-יעקבי שעסקה בזה. אבל יש נושא טכני שמורכב משני סעיפים, ואם לא תפתרו נושא זה, אנחנו נתמוטט. הסעיף האחד הוא - ההתחשבנות. אני כמנכ"ל בית חולים אינני יכול לצאת מהיער הזה, מי חייב למי וכמה. צריך לגמוד עם התחשבנות זו אחת ולתמיד. והסעיף השני - סעיף המימון. כאן יש סיפור של שקל ושל דולר, של רבעון ראשון ורבעון שני. ואתם כנבחרים העם אינכם רשאים לתת

לסיפור הזה של ההתחשבות מצד אחד, כאשר האחד אומר כך והשני אומר כך - - -

י. מצא:

מי צריך לפסוק?

פרופ' פנחס:

אתם צריכים לתבוע תשובה חד-משמעית מהמערכת, מטר הבריאות ומטר

האוצר.

שר הבריאות מ. גור:

שר הבריאות יגיד.

פרופ' פנחס:

הוא יגיד, אבל יש עוד אחד שאיננו כאן.

הנקודה האחרונה - שקל-דולר, רבעון ראשון ורבעון שני, גם זה

ענין של התחשבות, ואתם צריכים לעזור לנו שהמערכת תצא גם מהנקודה הזאת.

ג. גדות:

מנהלי בתי-החולים רוצים דולריזציה?

פרופ' פנחס:

האוצר עושה דולריזציה.

א. שלום:

לא ראיח את ספר התקציב, שם הדולר הוא 902 שקל, והדולר עלה.

שר הבריאות מ. גור:

חבר-הכנסת אפרים שלום אמר את כל האמת.

ד. תיכון:

מצדו של מטרד הבריאות.

פרופ' שני:

חבר-הכנסת תיכון, אנחנו איננו חסידים של הספת מוסר. אם אחות

בסדה מביעה את רחשי לבה, זו איננה הספת מוסר. ואני רוצה לומר במלוא

האחריות, שאין מה להטות מה שקורה היום למה שקרה בעת שביתת הרופאים.

בעת שביתת הרופאים לא נפגע אף אדם. אני מנהל בית-חולים 15 שנה,

ואינני זוכר מצב שמגיע לקרסולים של המצב השורר היום בבתי-החולים. מי

שרוצה, יבוא לסדה, ואני מוכן לתת את כל הנתונים.

אני מצטרף לדברי פרופ' פנחס. הבעייה עכשו איננה תקציב הבריאות,

אלא הבעייה היא בשניים: א. תזרים כספים כאשר מוכרחים לראות את כל שנת

התקציב כמכלול אחד; ב. ההתחשבות המגוחכת לגבי שווי השקלים ולגבי התקופות

השונות. אם תקחו רואה חשבון טוב, הוא יעשה את החישוב. זו הבעייה היחידה

שלגביה אנו מבקשים עזרתכם. הבית אצלנו בוועד, מיצאו פתרון לבעיית ההתחשבות.

היו"ר א. שפירא:

לפני שאני מוסר רשות הדיבור לשר הבריאות, אני רוצה לומר שהיום

נסכם, שנציג האוצר, נציג מטרד הבריאות ונציג קופת חולים ישבו בחדרה

של הגב' סמדר אלחנני ולא יצא מטם עד שלא יגמרו את החשבון.
ח. רמון:

גם אנחנו לא נצא עד שהם לא יגמרו את החשבון.

היו"ר א. שפירא:

אם אני אקבל דיווח מהגב' סמדר אלחנני, שלא יכלו לגמור את החשבון, אני אמנה רואה חשבון איש ציבור, לא איש פוליטי, את מר מן או את מר קסירר, שישב ויבדוק את ההתחשבות על מנת שנדע את האמת בלי פירושים. כל אחד מהם יעשה זאת בשמחה, זה היום תפקיד ממלכתי ממדרגה ראשונה; להציל נפש בישראל זה אינו דבר של מה בכך. אם הגב' סמדר אלחנני תאמר, שאי אפשר לברר את החשבון כי כל אחד נוחן מספרים אחרים, אמנה רואה חשבון.
י. מצא:

אפשר לראות זאת כסיכום?

היו"ר א. שפירא:

כן.

שר הבריאות מ. גור:

אני שמח על ההחלטה.

ד. תיכון:

זו איננה החלטה.

שר הבריאות מ. גור:

אני שמח על הצעת-ההחלטה, כי זה מה שעמדתי לבקש.

רבותי, אני אתן כמה מספרים שיוכיחו את האבסורד ההתחשבותי. משרד הבריאות ביסודו של דבר הוא הכי אובייקטיבי בין שלושה הגורמים - משרד האוצר, משרד הבריאות וקופת חולים. האוצר צריך להזרים מהתקציב וקופת-חולים צריכה לגבות מהציבור. למשרד הבריאות אין מקורות משלו, מה איכפת לי מניין בא הכסף.

כאשר דברו אתמול על התקציב, אמרתי: אתם מדברים לכתובת הלא-נכונה. אתם רוצים עוד 36 מליון דולר, תדברו עם קופת חולים, אני צריך תקציב מסויים להוצאה הלאומית לבריאות, ולא איכפת לי המקור.

ד. תיכון:

למה?

שר הבריאות מ. גור:

כי תפקידי הוא לוודא שהנזקקים מקבלים את הטיפול.

ד. תיכון:

רק זה?

שר הבריאות מ. גור:

לא רק זה. זה התפקיד העיקרי. יש מקורות שונים, אפשר לדון איך הם מתחלקים. אם מישהו רוצה להעביר ממקור למקור, אפשר לדון על כך. אבל אני כמייצג את החולה, אני צריך לוודא שהחולים יקבלו את הטיפול.

העושר הלאומי המצוי בקרבנו מאפשר לנו לתת את רמת הרפואה המודרנית והמתוחכמת ביותר לכל האזרחים, אם תהיה חלוקה נכונה של מקורות ההכנסה מול ההוצאה. לכן אינני מקבל כל משפט הקובע שצריך לרדת ברמת הבריאות. במסורת היהודית - וכך נוהג כל אחד בביתו - היו הבריאות והחינוך שני התחומים החשובים ביותר. אומרים שלום ותהיה בריא. כל אחד מכם, כאשר הוא קובע את הקדימויות המטפחתיות, כך הוא פועל. מישהו מעלה על הדעת לומר, שלא יתן מספיק כסף על-מנת לרפא את ילדיו?

בשיחה שהיתה לי עם שר האוצר, הוא אמר: תוריד רמת הבריאות ב-100 מליון דולר. הייתי בדרכי החוצה, חזרתי ואמרתי: אני מציע שמשפט זה ירד ולא יעלה יותר אף פעם, ולא ידעתי שיום אחרי זה יהיה אסון הרכבת והאוטובוס. ביקרנו בבית-החולים וראינו למה היו זקוקים הילדים שנפגעו באסון זה, כי היו פציעות נוראיות. ראינו איזה ציוד היה צריך להפעיל כדי להכנס למוח ולתעל את הדימומים. אמרתי לשר האוצר יצחק מודעי: אין אדם שיעלה עוד פעם משפט זה על סדר-היום.

השאלה היא, איך החברה הישראלית מחלקת את מקורותיה. והשאלה "אם אינה קיימת. ואני מכיר את העושר שיש לעם הזה בציון. כל מה שאנו מדברים עליו פה הוא 50-70 מליון דולר. על זה אנחנו צריכים להרוס מערכת? לכן השאלה "אם נפגע ברמת הרפואה", בשבילי אינה קיימת.

עכשו אני רוצה לתת מספרים המוכיחים את האבסורד ההתחשבנותי. אם משרד האוצר קובע שקופת-חולים חייבת למערכת הבריאות 25 מיליארד שקל, וכל קופות-החולים חייבות 31 מיליארד שקל, ואם משרד הבריאות טוען שהאוצר חייב לו 36 מיליארד שקל, ואנחנו חייבים לספקים 33 מיליארד שקל, הרי שאם אני אקבל את כל הכסף מקופת-חולים הכללית ומהאוצר, יש לי 70 מיליארד שקל, "אמחיה", אני חייב לספקים רק 33 מיליארד שקל. זאת אומרת שפה מתחשבנים חשבון כפול בערך השקלים והדולרים.

י. מצא:

אני אבקש להסביר זאת עוד הפעם.

ג. גדות:

אם המספרים כל-כך ברורים, איפה ה-33 מיליארד שקל?

שר הבריאות מ. גור:

לכן הצעתי בהתחלה שישבו אנשי משרד האוצר ומשרד הבריאות ויגיעו למסקנה איפה ה-33 מיליארד שקל.

ג. גדות:

לפי החשבון שלך היה צריך להיות מספיק כסף כדי שבתי-החולים לא

יתמוטטו?

שר הבריאות מ. גור:

שני פרופסורים, פרופ' שני ופרופ' פנחס, ביקשו שלא לדון על תקציב הבריאות, אלא רק על ההתחשבנות.

ד. חיכוך:

לא יחכך דבר כזה. במינהל צבורי אין דבר כזה. אתה יכול להגיד, שאתה רוצה 10 מליון דולר, ללא קשר עם ההתחשבות, זאת אני מבין.

שר הבריאות מ. גור:

חבל על הזמן, כי פה כולם מומחים להתחשבות. והיושב ראש הציע שיבחנו זאת אנשי כספים. נניח שאני אינני מבין ולא כלום. אני רק ניהלתי תקציב פי כמה וכמה גדול מזה בדולרים ובשקלים. אבל נניח שאני אינני מבין. אם אני מודה שאני אינני מבין, כל מה שאני מבקש מכל חבר הכנסת פה הוא להודות שגם הוא אינו מבין, ולהוסיב את אנשי המקצוע שיבחנו את הדברים.

אומר מה החביעות שלנו מהאוצר, ואני אינני מבקש דולר נוסף על התקציב.

היו"ר א. שפירא:

אלא?

שר הבריאות מ. גור:

אלא התחשבות שוטפת בין דולר שווה 902 שקל ודולר שווה 1500 שקל, ותשלומים הדדיים. אם אני צריך לשלם על החובות שלנו לאוצר - ודרך אגב הוכח שחובות אלה אינם קיימים - ושילמתי 5 מיליארד שקל - - -

ג. גדות:

כל חודש?

שר הבריאות מ. גור:

רבעוני.

ג. גדות:

אני אינני מבין.

שר הבריאות מ. גור:

לכן אני מציע להעביר את ההתחשבות לבדיקת מומחים.

היו"ר א. שפירא:

אף פעם לא היה תקציב צמוד אוטומטית, אלא היו עושים עדכון תקציב.

מ. בר-און:

גם לתקציב הבטחון אשרנו עדכון.

ח. רמון:

ובעדכון לכל רבעון יש שעה דולר שלו.

שר הבריאות מ. גור:

לאחר כל ההערות שהוטמעו פה, ברור ממה נובעים הקשיים. ואני רוצה

לחת המחשה ממה נובעת אי-ההבנה לגבי מה שקרוצ חוב קופת-חולים.

רבותי, המענין הוא שכל הטיעונים של משרד הבריאות מתחילת השנה, כולם לאט לאט מתקבלים. קודם היתה החלטת ממשלה על תוספת של 109 מליון דולר, כי לא היתה ברירה, אלא שלצערנו זה נעשה באחור של 10 חדשים. עכשו

ד. תיכון:

אתה יודע שהממשלה לא בדקה את דו"ח ועדת יעקבי.

שר הבריאות מ. גור:

אני אומר, שכל הטיעונים שלנו מתחילת השנה על מסגרת התקציב של קופת-חולים נחקבלו ונחקבלו התוספות המתחייבות. הערתי זאת, כי גם לגבי החובות החליטה ועדת יעקבי את חובות קופת חולים לממשלה וחובות הממשלה לקופת-חולים ל-1984/5 לקזז. כל מי שמדבר על חובות קופת-חולים לממשלה, כל מה שאני מבקש ממנו הוא - בזהירות.

ג. גדות:

מה שלא מובן הוא, מדוע המערכת אינה עובדת.

ד. תיכון:

אתה אומר שמקבלים את הטענות שלכם. זה אינו נכון עובדתית.

שר הבריאות מ. גור:

אני ביקשתי מסגרת תקציב לקופת-חולים מתחילת השנה של 700 מליון דולר עם תמיכת ממשלה של 70 מליון דולר. האוצר סירב לקבל. בכלל לא רצה מסגרת תקציבית. בסופו של דבר נחקבלה החלטה, שהמסגרת תהיה 640 מליון דולר, והממשלה הוסיפה 109 מליון דולר כדי להשלים את תקציב המסגרת. זו עובדה.

ד. תיכון:

אם זה נחקבל על-ידי הממשלה, זה לא הופך את זה לאמת. תקרא מה שאמר השר בורג: אנחנו רוצים להציל את מערכת הבריאות.

שר הבריאות מ. גור:

על זה אינני עונה. אני נציג הממשלה, לא נציג האמת. הממשלה קבלה את ההצעה הראשונה שלנו, ועכשו עם דו"ח ועדת יעקבי, את הקבוצה השנייה של ההצעות. ואני אומר לך: ייגמר הדיון הזה תוך יומיים, כל החשבונות של פרופ' דורון גלויים, החשבונות של משרד הבריאות גלויים, החשבונות של משרד האוצר גלויים, צריך לשבת ולראות איך הדברים מסתדרים.

ד. תיכון:

זה יהיה בעוד חודש, חדשיים?

שר הבריאות מ. גור:

לא.

ג. גדות:

מה שאתה צריך לומר הוא, שאתה באופן עקרוני מסתפק בתקציב משרד הבריאות הקיים היום.

שר הבריאות מ. גור:

אני רוצה לתת דוגמה. אנחנו איננו מדברים בערפל ואיננו יוצרים ערפל. יש בידי מסמך שלנו - אם הוא נכון או לא יקבע מומחה - שהוכן על-ידי אנשים שעובדים הרבה שנים במשרד הבריאות ועבדו עם כמה שרי בריאות. שר הבריאות לשעבר, חבר-הכנסת שוסטק אמר: עוד לא קרה כדבר הזה מבחינת התנהגות האוצר. מסמך זה מסביר במה יש לנו תביעות אל האוצר. המסמך הזה מסתכם ב-36 מיליארד

היו"ר א. שפירא:

רבותי אנשי האוצר, אתם חושבים שמגיע להם 36 מיליארד שקל?

י. גנור:

אנחנו איננו חושבים שמגיע להם הסכום הזה. אנחנו קבלנו מסמכים כאלה ממשרד הבריאות ולא פעם; היו עליהם דיונים ולא הגענו למסקנה שחייבים כסף.

שר הבריאות מ. גור:

אני רוצה לומר באופן חגיגי, שאילו הדבר היה נשאר להסדר ברמת הפקידים המבצעים, הוא כבר היה נפתר מזמן. לכן אני מבקש שזה יעבור לטיפול מקצועי.

ד. תיכון:

אתה רוצה לומר שהפקידים מעוותים את המספרים?

שר הבריאות מ. גור:

אני חוזר ואומר, שלפי מיטב הכרתי: אילו הדברים היו נשארים לטיפול בידי הפקידות המקצועית, הדבר היה נפתר מזמן.

מ. בר-און:

מכאן משתמעת בקשה שהנושא יעבור לידיים מקצועיות?

י. מצא:

מזה משתמעת האשמה חמורה כלפי ראש הממשלה.

שר הבריאות מ. גור:

החליטה הממשלה לפני 3 חדשים ואימצה את חקציב קופת חולים בסך 647 מליון דולר כמסגרת - ומדובר בדולרים כי לראש הממשלה היה נוח לעסוק בדולרים; קבעה 35 מליון דולר מהמס המקביל, 20 מליון דולר שההסתדרות תוסיף מהמס האחיד ו-21 מליון דולר הגדלת החמיכה של הממשלה. החלטה זו סיכמה את חשבונות קופת-חולים עם הממשלה מבחינה דולרית. מכיוון שה-647 מליון דולר כללו 115 מליון דולר שצריכה קופת חולים לשלם למערכת הבריאות הממשלתית עבור שירותי אשפוז, זאת אומרת שההחלטה כיסתה כל מה שקופת חולים צריכה לשלם בחשבון שנתי למשרד הבריאות. לכן כאשר טוען פרופ' דורון ששאלת החוב הוסדרה באותה החלטת ממשלה, הוא בראייה שנתית צודק. הביצוע של השקל-דולר בחלקים השונים של השנה צריך לעבור את הבדיקה שהציע יושב ראש הוועדה.

ג. גדות:

אתה מדבר על השחיקה שחלה בין הרבעונים של השנה?

שר הבריאות מ. גור:

רק השחיקה ברבעון הראשון של השנה היא 9 מליון דולר. יש לי מסמך שלם שהוגש לאוצר.

רבקה אלמוג, את יודעת שאני מדבר רק עם שר האוצר.

י. ארידור:

אני חושב ששר הבריאות צריך להתנצל על דבריו אלה בפני נציגת

שר הבריאות מ. גור:

חבר-הכנסת ארידור, אני מציע לך לא לטפוט בלי לדעת את העובדות. ויש לי הצעת יעול, שלדיונים הבאים יבוא שר האוצר.

י. ארידור:

אבל אתה אינך צריך לפגוע בפקידת האוצר.

שר הבריאות מ. גור:

אני הסברתי מה הפרובלמטיקה עם מה שנקרא "חוב קופת חולים". הוכחתי שמה שקרוי "חוב קופת חולים 1984/5", ועדת יעקבי הוכיחה, שחוב זה קוּוּז, והוא לא היה חוב. לכן הדיבורים על חובות קופת-חולים מיותרים, כל זמן שלא תהיה בדיקה של ההתחשבות. ואני אומר זאת כדי לחזק את ההחלטה הראשונה שהדבר ייבדק על-ידי אנשי מקצוע.

ד. תיכון:

הממשלה קבלה הצעות ועדת יעקבי?

שר הבריאות מ. גור:

קבלה.

ד. תיכון:

למה החליטה רק על 10 מליון דולר?

שר הבריאות מ. גור:

עכשו אני רוצה להסביר את הקשר בין בעיות המימון ובין התקציב. צדק חבר-הכנסת תיכון שאמר, שתקציב 1985/6 לא נסגר, וזה אבי-אבות הצרות. לכן אמרתי: לא ייסגר ספר התקציב השנה עד שייסגר תקציב הבריאות. יומיים או שבוע אחרי שנכנסתי לממשלה, הסכמתי ש-60 מליון דולר ייגבו מהצבור במסגרת התכנית הכלכלית. לצערי הרב, ההחלטה איך גובים וממי גובים 60 מליון דולר, נדחתה כמעט שנה. והיא גרמה למערבולת שבגינה סבלו כל אלה שייצגו פה את המערכת. וטעות כזאת לא תחזור. התחיל ויכוח אם ה-60 מליון דולר ייאספו רק על-ידי קופת חולים, 40 מליון דולר על-ידי המס האחד ו-20 מליון דולר על-ידי תשלומים עבור ביקור אצל רופא, או בדרכים אחרות. אנחנו חיים במדינה דמוקרטית. המדינה אינה יכולה לכפות על קופת-חולים העלאה דרסטית של המס האחד.

ד. תיכון:

אתה חושב שזה צודק?

שר הבריאות מ. גור:

והיא אינה יכולה לכפות הטלת חטלום על ביקור אצל רופא. והראייה - במו"מ עם ההסתדרות, למרות שביקשתי זאת פעם אחר פעם, ראש הממשלה ושר האוצר שייצגו את הממשלה במו"מ עם ההסתדרות, לא העלו זאת.

כאשר עבר חודש וראיתי שאין מצליחים לכפות את ההחלטה, הצעתי היטל-בריאות. אמרו הכלכלנים: חס וחלילה, זה עוד מס. ומה המס האחד, לא עוד מס?

ד. תיכון:

לא בדיוק.

שר הבריאות מ. גור:

היו צריכים עוד לפני החחלת שנת התקציב לקבוע איך גובים 60 מליון דולר ולהוציא זאת לפועל. במקום זאת קבלו הלוואות שצריך להחזירן בצורה זו או אחרת.

לכן, ידידי היקרים, לא יחזור הדבר הזה שנית. ואתם יכולים לוודא שהחשבונות הכספיים ייגמרו לפני שייחתך פה הסכום. וזה הדבר השני שצריך להיות ברור לוועדה, כי האוצר לא מציע להוריד את רמת הבריאות ב-40 מליון דולר, אלא עוד פעם להטיל על הציבור, עוד פעם לגבות מקופת חולים, כאשר אין לאף אחד היכולת לכפות. אם רוצים להטיל על הציבור, צריך לוודא שהחלטות הנכונות תתקבלנה בזמן ואפשר יהיה למלא אותן.

מ. בר-און:

האם ה-60 מליון דולר שלא נגבו הם ה"חור" או ההתחשבנות?

שר הבריאות מ. גור:

הם וגם ההתחשבנות, כי בינתיים גדלו החובות, כי חדשים לא שילמו לספקים.

מ. בר-און:

ה-60 מליון דולר אינם?

שר הבריאות מ. גור:

הסכום כוסה בחלקו, ב-35 מליון דולר הגדלת המס האחיד.

עכשו אני מגיע לשאלה העיקרית: האם המדינה יכולה אינה יכולה להחזיק את מערכת הבריאות מבחינה תקציבית? ראשית, אמרתי שהמדינה יכולה לתת את התקציב, והראייה - כל מה שנתבקשנו לקצץ בשנה שעברה הוא סכום של 25 מליון דולר, וזה קוצץ ולא היו לי טענות. לגבי השנה הבאה האוצר אינו מציע לקצץ פרט ל-3 מליון דולר - סגירת בית-החולים פוריה, וכל השאר, 36 מליון דולר לגבות מהציבור. אינני מציע לפתח תיאוריות שהתקציב אינו יכול לענות על צרכי מערכת הבריאות. השאלה היא שאלה של מקורות.

לפי דעתי, המס האחיד חייב - אם אני לוקח את הבסיס התקציבי של השנה הזאת - לגדול בסביבות 45 מליון דולר, ואמרתי זאת במפלגתי, בביקורי בסניפים בכל רחבי הארץ.

ח. רמון:

זה בלתי-אפשרי.

ד. תיכון:

מדוע?

שר הבריאות מ. גור:

הוא צריך להגיע לסביבות הסכום שיכול היה לגבות הניסוח הלאומי, כי את מערכת הבריאות חייבים לממן, וכל אחד מאתנו כאזרח צריך לשלם יותר. ואני על-פי תפיסתי מעדיף שזה יהיה מס פרוגרסיבי על-פי ההכנסה האמיתית מאשר תשלום עבור שירותים. יש על כך ויכוחים. אבל זו תפיסתי. לא הייתי רוצה

דוקא בתחום הבריאות לתפוס את האדם בעת מצוקתו, כאשר הוא חולה ונזקק לטיפול.

המס האחיד צריך להוסיף את הסכום הזה על-ידי כל קופות החולים. אם זה יהיה 35 או 45 מליון דולר, לא על זה המערכת נופלת. אבל המס האחיד צריך לעלות בהרבה, וצריך לשנות את הפרוגרסיביות שלו.

מ. בר-און:

במה זה מתבטא באחוזים?

שר הבריאות מ. גור:

אם תקציב קופת חולים היה 640 מליון דולר ואתה מוסיף 45 מליון דולר - - -

ח. רמון:

אם המס האחיד היה פרוגרסיבי, הוא היה נותן את הסכום הזה.

ג. שפט:

ה-640 מליון דולר כוללים את ה-20 מליון דולר?

שר הבריאות מ. גור:

כן. זה בקשר לתשלום שכל אחד מאחזו כאזרח צריך ויכול לשלם על-פי הכנסתו.

הנקודה השניה - התמיכה הממשלתית. כאשר אתם ידידי חברי הליכוד - ואני אמרתי זאת מעל דוכן הכנסת - תמכתם בהצעת חוק ביטוח בריאות של שר הבריאות לשעבר, חבר-הכנסת שוסטק, אחס תמכתם בקביעה שתמיכת הממשלה תהיה 36% בשילוב של המס האחיד והמס המקביל. אם השנה היה המס האחיד 140 מליון דולר והמס המקביל 340 מליון דולר, 480 מליון, הרי שהתמיכה הממשלתית היתה צריכה להיות 180 מליון דולר, והיא בפועל 54 מליון דולר. אם נוסיף לכך 3 מליון דולר תקציב הפיתוח, הרי שהתמיכה הממשלתית בפועל היא 57 מליון דולר. זאת אומרת, מכל נקודת ראות, אין מערכת שבה הממשלה תומכת באחוז כל-כך נמוך בגופים המבטחים כמו מערכת הבריאות השנה.

בתקופתו של שר האוצר ארידור, התמיכה היתה 85-80 מליון דולר לשנה, שהם 11%, והיה אותו מס מקביל - 4.9%.

ד. תיכון:

אתה שוכח שאנחנו חיים במציאות כלכלית מסויימת.

שר הבריאות מ. גור:

אינני שוכח. לכן אני אומר: השנה, לא 180 מליון דולר, גם לא 100 מליון דולר - 80 מליון דולר, זה מוגזם?

ידידי היקרים, אם המס האחיד יתן מה שאני מצפה שהוא יתן - והוא חייב לתת - ואם תמיכת הממשלה תהיה כפי שהיתה בעבר, 85-80 מליון דולר, אני מודיע לכם, שהגדלת המס האחיד ותמיכה ממשלתית פרופורציונלית נכונה,

יש לנו את הדבר, ואני רוצה שיקום אחד שיגיד שהדבר אינו אפשרי. ואם יתווכחו אתי על 10 מליון דולר פה ושם, את זה המערכת תבלע.

ד. תיכון:

למה אתה מצפה מההסתדרות?

שר הבריאות מ. גור:

המס המקביל סגר את ה-647 מליון דולר של השנה.

ח. רמון:

מה לגבי השנה הבאה?

ד. תיכון:

מה יהיה המס המקביל בשנה הבאה אליבא דשר הבריאות?

שר הבריאות מ. גור:

אני אומר כל זאת כדי שלא תדברו על הורדת רמת הבריאות.

ד. תיכון:

אתה אינך מבין את המציאות בישראל ב-1985.

ח. רמון:

לתעשייה נתנו 400 מליון דולר מתקציב המדינה כל שנה. תעשייה זה חשוב ובריאות לא?

ד. תיכון:

אנחנו נחיה מבריאות ברמה גבוהה.

שר הבריאות מ. גור:

אני חוזר ואומר: אם רוצים לשמוע את האוצר, צריך לבוא הנה שר האוצר

היו"ר א. שפירא:

זאת קובע יושב ראש הוועדה.

י. מצא:

שר האוצר הוזמן?

היו"ר א. שפירא:

כן.

שר הבריאות מ. גור:

אני יכול לומר לכם עכשו מה אמרתי אתמול לראש הממשלה ולשר האוצר: אילו היתה מסתדרת התזרמה עכשו של החלק הראשון שדברנו עליו, זאת אומרת התעלומה של הדולר-סקל, כדי שתאפשר למערכת לחיות במסגרת התקציב, כל הדיון על התקציב לשנה הבאה היה נעשה באווירה אחרת, כי כל האנשים היו שבים פה תרמו ומוכנים לחרום לא רק לייעול, אלא לתהליכי חסכון רציניים. לכן הצעד הראשון לגבי התקציב של השנה הבאה, צריכה להיות הזרמה שתאפשר לבתי-החולים, לרופאים ולאחיות לעבוד במסגרת שנקבעה. זה ישנה את האווירה לקראת הדיון על התקציב לשנה הבאה.

באשר למערכת הבריאות, יש לזכור שיש גידול באוכלוסיה, יש קידום טכנולוגי שאי אפשר בלעדיו. כולכם קוראים על הויכוח לגבי השתלח כבד. הויכוח איננו אם יעשו זאת בבית-חולים רמב"ם או בבית החולים תל-השומר. על הויכוח הזה היינו מחגברים. הענין הוא בהוצאה הנוספת, ואנחנו חושבים שצריך לעשות השתלוח כבד בארץ, כי רמת הרפואה מאפשרת וצרכי הרפואה מחייבים.

י. צבן:

היום הבעייה היא רק כסף?

שר הבריאות מ. גור:

כן. יכולים להיות לנו 20 ניתוחים כאלה בשנה. יש בעייה מקצועית. אומרים לי בעלי המקצוע, שעל הבעייה הזאת הם יכולים להתגבר. אני אינני יכול להחליט על כל דבר. יש בעלי מקצוע שמעלים סימן שאלה, כך בוחנים כל דבר.

פה דובר על מחקר. השנה מנכ"ל המשרד נאלץ לדחות כל הבקשות בחוץ המחקר, ומה עשה את החבורה הזאת שיושבת כאן לבין הטובים בעולם, אם לא המחקרים - כי 80% מהוצאות המחקר מתבצעות אצלם בחיי היום-יום, לא בעבודה מיוחדת, אלא בעבודה מעבר לשעות, חוץ כדי ביצוע מלאכת היום-יום.

אם אני מביא בחשבון את הגורם הטכנולוגי, שבהצעת החקציב של האוצר אינו מובא בחשבון, את גידול האוכלוסיה, המחקר והזדקנות האוכלוסיה, שמחייבת טיפול בסדרי גודל כספיים שונים - תבינו שלדבר על קיצוץ בחקציב לא בא בחשבון. יכולים להכנס למו"מ, אבל אני רוצה שלא נחזור על האבסורדים של השנה האחרונה.

מה היו החלטות הממשלה בשנה האחרונה? החלטה אחת הוסיפה 109 מליון דולר. עכשו רוצים להוריד. החלטה שניה נתקבלה אחרת - הצעות ועדה גד יעקבי, שהוסיפה 10 מליון דולר כדי להסלים את המס המקביל, ובסעיף פנימי הוחלט, שהשחיקה במס המקביל היא בסביבות 30 מליון דולר בערכים שנתיים. לכן איננו יכולים לדבר על קיצוץ. יכולים להכנס למו"מ על המקורות. אני חושב, כפי שאמרתי, שהמס האחיד צריך להיות יותר גדול.

ד. תיכון:

בכמה?

נ. ארד:

הוא אמר.

ד. תיכון:

כאשר אתה אומר: אני חושב, וההסתדרות אינה מקבלת מה שאחה חושב,

אני, ככנסת, אינני מקבל זאת. אתה אחראי על הנושא.

שר הבריאות מ. גור:

לכן אני מדבר כשר הממשלה, ואני אומר שעל כך צריך להכנס למו"מ, כשם שמנהלים מו"צ על הרבה דברים. כבר אמרתי עם יושב ראש קופת-חולים, פרופ' דורון. ניכנס למו"מ. צריך להתרגל לרעיון שבמדינה זו אתה אינך כופה כל דבר. אם אתה רוצה תכנית כלכלית - ואני רוצה אותה מאד - בתכנית הכלכלית יש גורמים יותר משמעותיים מאשר 20 מליון דולר אלה. צריך להכנס למו"מ על שכר ועל מסים שונים, ובמסגרת מו"צ זה ידון גם הנושא הזה. וראש הממשלה

הטיל עלי להכנס למו"מ. אני דורש שתמיכת הממשלה לא תהיה באגורה אחת פחות ממה שהיא השנה, שלא לדבר על ההחלטה בעקבות ועדת גד יעבי. הדרישה שלנו הייתה 85 מליון דולר, כפי שהיה בשנות כהונתו של חבר-הכנסת ארידור כשר האוצר והשנים הקודמות להן, כאשר המס המקביל היה באותו שיעור, על פי אותם ערכים.

ד. תיכון:

הכל השתנה.

שר הבריאות מ. גור:

תוריד 10 מליון.

אני רוצה לומר, שאיש לא יכול להוכיח לי שזה הורס את התכנית הכלכלית. דברים בעלמא, חסרי כל בסיס.

אני רוצה לומר לחבר-הכנסת תיכון: מהו מסא-ומתן? נניח שקופות החולים אומרות, שהן אינן יכולות להעלות את המס האחיד בצורה דרסטית, וקופת-חולים צריכה לקבל מההסתדרות השנה 27,5 מליון דולר נוספים, נניח שאנחנו אומרים שזה אנו מספיק, אני שואל: מה פסול יש בכך שלגבי 20-30 מליון דולר מטילים היטל?

ד. תיכון:

אנחנו יכולים להסביר לך.

שר הבריאות מ. גור:

חסבירו לי.

יש גורם נוסף שיכול לעלות במו"מ, ואלה הם חשלומים בעד שירותים.

קופת חולים הכללית, מבוטחים בה 3 מליון נפש. זה איננו גוף שלא מייצג אף אחד שאחה יכול לכפות עליו, אלא אחה צריך להכנס אתה למו"מ, ואם אחה מגיע לכלל הבנה על כלל המסגרת, מה טוב, וזה אתאמץ לעשות. אבל אם ההסתדרות תאמר, שעקב תפיסת העולם שלה היא מו-נה למצוא כל דרך אחרת לגביית 20 מליון דולר, תעשה הממשלה טעות אם לא תקבל זאת, כאשר במסגרת הכוללת היא לא כופה, ושם מחבר על מאות מליונים. רק האנשים שלא פוטרנו מכסים את הסכום הזה, ואני נגד פיטורים, אבל בצנן מה שהממשלה רצתה בתכנית הכלכלית, ובין מה שלא כפתה, יש פער. ואמר ראש הממשלה בצדק - ולפי מה אני קובע שהוא צודק? - לפי זה שגם שר האוצר אמר זאת - שהשחיקה בשכר הייתה יותר גדולה, והוא הוסיף - ואני מצטט את ראש הממשלה: "הרווחנו קצת יותר". אני שואל: מה האבסורד שמ"הרווחנו קצת יותר" הולכים לוודא שמערכת הבריאות מנוהלת כראוי?

ד. תיכון:

אחה חושב שאחה השר היחיד בממשלה?

שר הבריאות מ. גור:

אחה אמרת, ובצדק, שהממשלה קובעת קדימויות, ועל זה אנחנו מדברים. כאשר נגיע לסיכום הדיון בסוגיה זו, קדימה זו תינתן. למה? כי היא מוכרחה להנתן, כי מה שקרה במערכת אינו יכול להמשך.

אני רוצה לומר משפט סיכום: אינני רוצה להתווכח עם אף אחד. יש ויכוח על מספרים, אני אינני טוען שאני צודק. אני טוען שבגלל 20,000 סיבות אי אפשר היה להגיע למיצויים המלא. ואני פונה לוועדת הכספים להתייחס באובייקטיביות לכל המספרים של משרד האוצר, של משרד הבריאות ושל קופת-חולים, ומה שתחליט הוועדה. זה יבוצע.

ח. רמון:

קודם נדע מה האמת.

שר הבריאות מ. גור:

בבקשה. אני רוצה לומר לכם, שאם את זאח תעשו תוך יומיים, וכל הגורמים יקבלו את הדין, המשמעות היא שמערכת הבריאות תוכל לתפקד כראוי והאחראים על המערכת לא יצטרכו להופיע כפי שהם מופיעים היום. זה לא מגיע להם וזה לא מגיע לחולים, ואז יהיה לנו זמן לדון על התקציב לשנה הבאה, וכאשר הוא יגיע לדיון בוועדה אני אבוא לוועדה עוד פעם. אבל כרגע צריך לפתור שאלת ההזרמה המיידית, וזאת אני מבקש מכם לעשות תוך יום-יומיים, כי המערכת אינה יכולה להמשיך לסבול מה שהיא סובלת עכשו.

היו"ר א. שפירא:

נחבל מברק מבית-החולים לניאדו.
מזכיר הוועדה יקרא המברק.

א. קרטנר:

הנהלת בית-החולים מבקשת שהממשלה תעמוד בהחייבויותיה ולא תהיה הפלייה של בית-החולים היחיד באזור נתניה.

היו"ר א. שפירא:

תודה לשר הבריאות. ועתה נשמע את הממונה על התקציבים, מר פוגל.

י. מצא:

אין לי ספק, שנשמע ממר פוגל דברים חשובים, ואין ספק שנצטרך להתייחס לדברים. אנו יכולים להמשיך דיון זה בעוד 4 ישיבות, והמערכת הרפואית חמטיך להתבזות והחולים ימשיכו לסבול.
לכן אני מציע להפסיק את הדיון ולקבל את הצעת יושב ראש הוועדה להטיל על רואה חשבון אוביקטיבי לבדוק את המספרים.

היו"ר א. שפירא:

אנו חייבים לשמוע את האוצר.
רשות הדיבור לממונה על התקציבים, מר פוגל.

א. פוגל:

אני רוצה להעיר מספר הערות ולהסביר כמה דברים.

ד. תיכון:

איפה שר האוצר?

היו"ר א. שפירא:

הוא יצא.

ד. תיכון:

מר פוגל מטיב למסרד הבריאות, ומן הראוי ששר הבריאות יהיה נוכח.

י. מצא:

מדוע שר האוצר איננו? אני מציע להפסיק את הישיבה עד שיבוא שר האוצר ואם הדבר לא ניתן, אני מבקש חשובה: אם שר האוצר הוזמן, מדוע

הוא איננו פה?

היו"ר א. שפירא:

החשובה בסוף הישיבה.

א. פוגל:

אני רוצה קודם-כל להסביר את העניין שקוראים לו תקציב. אמנם הסברתי בפעם הקודמת, אבל אחזור ואומר, שקיים תקציב ברוטו למערכת, שלגביו אין טענות ואין בקשה לתוספת תקציב. הבעיה נובעת מזה שהכנסות שהניחו שתיינה בתקציב, אינן מגיעות. ונוצר מחסור במערכת. מעבר לכך יכולות להיות בעיות אחרות במערכת שאיננה ממסלחית, ולזה אינני נכנס, וזו השאלה, איך המערכת הזאת עומדת בתקציב שהיא בונה.

כאשר אומרים: תקציב התמיכה בקופת חולים, אם-אומדים שהזה 80 מליון דולר וירד ל-50 מליון דולר, יש קיצוץ בחצי, זה איננו הגודל הרלבנטי להתייחסות. הגודל הרלבנטי להתייחסות זו ההוצאה הכללית לבריאות והמקורות הכלליים. מצב המיסוי של קופת-חולים לפני מספר שנים היה שהם גבו פחות מיסים, כמו מס מקביל ומס אחיד. ברגע שהמס המקביל עולה, התמיכה יכולה לרדת ולא קרה שום דבר לקופת חולים. על כן גודל התמיכה, אם יהיה 50 מליון או 80 מליון דולר, לא אותו צריך לנתח, אלא את כלל המקורות העומדים לרשות המערכת.

ועכשו לנושא הקריטי - ההתחשבות והתקציב. יש שלוש רבות שמתייחסות למספרים. יש הרמה החשבונאית המספרית, שמבחינתנו - הן מבחינת הממשלה ואני מניח גם מבחינת ועדת הכספים - החשב הכללי מנהל את החשבונות וקובע את היתרה בכל רגע. אם ועדת הכספים רוצה לשלוח רואה חשבון לבדוק את החשבונות, זו זכותה. החשבון מראה על חוב של קופת-חולים לממשלה לסוף נובמבר של 24 מיליארד שקל, לא כולל ריבית פיגורים.

י. מצא:

אני מציע שתתייחס לשער הדולר.

א. פוגל:

אם יש בעיה, היא אינה נובעת מכך שרואה חשבון זה או אחר ימצא בנתונים. הבעיה נובעת - אקרא לזה בעדינות - מפרשנות של הגדלים התקציביים. אתם כולכם יודעים ושותפים לתהליך עדכון התקציב. תהליך עדכון התקציב קובע, שנקבע תקציב במחירי הרבעון הראשון של השנה, ולאחר שהוא נקבע, מתבצע תהליך העדכון בהתאם לשכר, לאינפלציה המקומית ולשער החליפין ברגע שמדובר במטבע חוץ. אם, למשל, היתה התייקרות של השכר ב-20%, ואנחנו כאגף התקציבים היינו מביאים לוועדה עדכון של סעיף השכר צמוד לדולר, כיוון שמישהו תירגם אותו לדולרים, ומעדכנים אותו בגודל הפיחות הגדול שהיה, למרות שהשכר עלה פחות, הרי בצדק הוועדה היתה אומרת: אתם עוקפים, במקום לעדכן, אתם נוטלים תוספת תקציב. ואנו בכל עדכון אומרים, שאיננו משתמשים בעדכון למתן תוספת תקציב, אלא בהתאם למה שצריך. פה נעוץ כל ההבדל.

ברגע שאנו יוצאים מהבסיס התקציבי המוסכם במחירי הרבעון הראשון של 1985 ועושים תהליך עדכון, כפי שזה בא לוועדה - ועוד יבוא פעם אחת - הרי במקרה זה אם אנו מתנהגים כלפי כל גודל באותה אמת-מידה, וכך צריך להיות, נמצא שהתקציב יורד בדולרים, כי רעקבות הפיחות והשחיקה בשכר, הדולר קונה יותר.

עכשו נתרגם זאת לשני הגדלים המרכזיים, שהם הבסיס לכל חשבון: הגודל האחד - תמיכת הממשלה בקופת-חולים; והגודל השני - אלו הן ההכנסות ממערכת הבריאות, שהן פונקציה של מחיר יום אשפוז. כללית, למרות ההבדלים הדקים, מבחינת הפרופורציות של ההצמדה הן של התמיכה והן של יום אשפוז -

הפרופורציות די דומות, כאשר המרכיבים הם שכר ומחירים ולא דולרים. אם מישהו יגיש תקציב שכל החוספות שהממשלה נתנה חייבות להיות צמודות לדולר, בלי קשר להוצאה בפועל, זה נכון שהתמיכה תהיה יותר גדולה, ו זה יכול לכסות חלק מהחוב, אבל חייבים לנהוג אמת-מידה שווה ואחידה הן לגבייה מהקופות והן לתמיכה בהן. וברגע שאנו נוהגים אמת-מידה שווה, אנחנו יכולים לבנות את התקציב ולתת הערכה של גודל החוב התקציבי.

הערכה זו שאתן לכם אותה עכשו, אינה בהכרח הגודל בפועל של הרישום החשבונאי היומיומי עם קביעת ריבית, אבל היא יכולה לתת לכם מושג על סדר הגודל של הבעייה. אבל בהנחה שהיתה ברורה בכל מקום, ואושרה כאן, שתוספת התמיכה של 26 מליון דולר, היא תוספת חמיכה שנתי, שאנו מחילים אותה החל מתחילת השנה, והיא תוקצבה במחירי הפעון והיא תישא תהליך העדכון, שכל גודל תקציבי אחר נושא. התמיכה במלואה והתמיכה בתקציב הפיחוח מקוזזים מהחוב, המס המקביל מועבר למסרד הבריאות, מקוזז מחודש אוקטובר בהתאם למועדי ההעברה. הנחה נוספת - קיזוז ההטבה הסוציאלית.

ה. תיכזון:

מה פירוש קיזוז הטבה סוציאלית?

א. פוגל:

יש הטבה סוציאלית שאותה משלמת המדינה עבור המבוטחים.

רובו של הסכום מקוזז בפועל כתשלום חובות. הסכום מקוזז מ-38 מליון דולר בשקלים מעודכנים. ואני לוקח את ההנחה שכל שקל מקוזז שבא בחשבון.

קניית שירותים של קופת-חולים מבוטסת על 1,1 מליון ימי אשפוז ועוד 15% טיפול אמבולטורי. אני יכול לומר שזה מעט נמוך מהתכנון התקציבי, אבל אם מסרד הבריאות הגיע להסכם עם קופת-חולים, הוא ידע מה הוא עושה. נניח שזו הפטרה שהגיעו אליה מסרד הבריאות וקופת-חולים, אז החוב המצטבר לרבעון הראשון - - -

ט. בר-און:

של מי למי?

א. פוגל:

של קופת-חולים למדינה.

ההערכה היא שבגין הרבעון הראשון היתרה לתשלום היא 9,8 מיליארד שקלים, שהם כ-9,7 מליון דולר. בגין הרבעון השני היתרה לתשלום הינה כ-10,8 מיליארד שקלים, שהם בדולרים שוטפים 7,2 מליון דולר. לפני שאני עובר לרבעונים הבאים, אני רוצה לומר, שקופת חולים שילמה מליון דולר. נקוז מליון דולר, ונגיע לתמונה תקציבית של חוב של כ-19,9 מליון דולר, כל שקל מתורגם לדולר בטער שהיה באותה תקופה.

מיום שיש 3% מס מקביל - - -

ג. גדוח:

האם יש החאמה מבחינת התשלומים שלהם בתוך הרבעון? הם מסלמים בעד החלב פעם בחודש.

א. פוגל:

אנחנו איננו נכנסים לחישובים האלה. אנחנו מעריכים שבהסדרי האשראי הקיימים מערכת בתי-החולים עומדת בחקציב.

ברגע שיש מס מקביל שמקווזז למערכת הבריאות, ההנחה התקציבית היא, שהחוב מפסיק לגדול. זאת אומרת, שברגע זה נסגר החקציב עם עודף קטן של 100,000 דולר.

מ. בר-און:

זה לא מוחק את החוב שהצטבר?

א. פוגל:

לא, אבל החוב מפסיק לגדול. הבעייה במונחים דולריים, שנובעת מתמונת החקציב השקליה היא הבעייה שנוותרת פתוחה. החוב שהוא מקור החסר למערכת בתי-החולים הממשלתיים - -

מ. בר-און:

אחם טוענים שקופת-חולים צריכה לשלם?

א. פוגל:

כן. ברגע שמקור זה איננו, הוא חסר למערכת הבריאות הממשלתית. החוב במערכת האחרת נובע ממצבה הכללי של קופת-חולים או ממצבן של קופות החולים.

ג. גדות:

חוב זה יצר את כל מה שקורה בבתי-החולים?

א. פוגל:

כן.

אנחנו מדברים על תביעה-חוב כפי שמוגדר חוב. רוצים להגדיל את התמיכה בקופת-חולים - זה דיון נפרד. זה אינו שייך לשאלת החוב. 16 מליון דולר בחצי שנה, מבחינת היקף הפעילות, כאשר ההוצאות הן קטיחות, הוא חוב גדול מאד. על כך צריך להוסיף את החובות של קופת-החולים האחרות לצורך הענין הזה.

ד. תיכוז:

והם מסתכמים בכמה?

ד. מיכאלי:

ב-7,5 מיליון דולר.

א. פוגל:

נניח, 7 מליון דולר.

ג. שפט:

החלטת הממשלה מאתמול מתייחסת לקונטקסט הזה?

א. פוגל:

הממשלה החליטה במקביל לנושא חוב העבר, שפורמליה הוא לא מענינה של הממשלה, תגדיל הממשלה את התמיכה בקופת-חולים ב-10 מליון דולר. במסגרת חשבון זה לא הנאתי זאת בחשבון. ברגע שמגדילים את התמיכה בקופת חולים, יתרת החוב תקטן עד מרס.

ד. תיכוז:

מניין באים ה-10 מליון דולר?

א. פוגל:

הם יובאו לאישור ועדת הכספים מתוך הרזרבה הכללית. עד כאן לגבי החקציב. הייתי ממשיך ואומר שגם העלאת המס האחיד חסייע בהקטנת החוב, אבל קופות-החולים יאמרו שיש להן בעיות מסל עצמן, ויש להן מה לעשות בכסף.

י. מצא:

לאיזה סכום אפשר לצפות מהעלאת המס המקביל?

א. פוגל:

הכסף הוא כספה של קופת חולים. הממשלה אינה יכולה להחליט ולחייב את קופת-חולים להעלות את המס האחיד. היא יכולה לומר, שהיא תוסיף 10 מליון דולר במקביל להעלאת המס האחיד.

ד. תיכון:

הממשלה קבעה שזה יהיה במקביל?

א. פוגל:

היא לא אמרה במקביל, היא יצאה מהנחה שכך יהיה.

י. כהן:

הוחלט על 10 מליון דולר תמיכת הממשלה ו-7 מליון דולר העלאת

המס האחיד?

א. פוגל:

7 מליון דולר אינם מעניינה של הממשלה.

אני רוצה להעיר עוד שתי הערות מרכזיות: האחת לגבי ההבדלים בין היטל בריאות, מס אחיד וגבייה עבור שירותים, ויש הבדלים עצומים בין השלושה. קודם כל, כל היטל כללי כמוהו כחקציב לכל דבר וענין. תעיייה המפקזית בהיטל היא, שהוא פונקציה יחסית של כמות העבודה. זאת אומרת, ככל שאתה עובד יותר, אתה משלם יותר, והוא אחוז יחסי.

המס האחיד, יש לו מגבלה שעדיין יש לו קשר לעבודה, אבל יש לו שני יתרונות. האחד - הפרוגרסיביות. היום המס האחיד בנוי על אחוז שולי ככל שהכנסה עולה. ורק אם ייגבה המס האחיד מהדרגה הנמוכה על כלל ההכנסות עד תקרת הביטוח הלאומי, זה יביא לתוספת של 50 מליון דולר.

ד. תיכון:

תסביר בבקשה בדיוק את ענין המס האחיד.

א. פוגל:

המס האחיד הוא 3.9% עד רמת הכנסה מסויימת.

ד. תיכון:

יש תקרה א' ויש תקרה ב'.

א. פוגל:

יש תקרה ב' שעליה האחוז יורד ואחר-כך הוא יורד הלאה. יש לזה הגיון מסויים, וזה ההגיון הבטוחי, אבל ההגיון הביטוחי הזה הוא הגיון גרסיבי.

היתרון הנוסף של המס האחיד הוא בכך, שהוא יוצר קשר ישיר בין רמת השירות, בין רמת ההוצאות והיעילות ובין ההכנסות מהמבוטח. כל גבייה כללית תנתק את הקשר בין ההוצאה ובין ההכנסה, והנסיון מראה שזה מביא לנזקים כבדים. אלמנט חשוב הוא שהמס האחיד הוא גבייה עבור שירותים, שאינה פוגעת בתמריץ לעבודה ובהכנסת יתר, ויוצרת קשר בין השירות ובין הגבייה הפוטנציאלית. הראציונליזציה במערכת תהיה גדולה, ולפי מיטב שיפוטנו

א. פוגל

שום ערך כלכלי, חברתי או אחר לא יפגע.

מ. בר-און:

זה מהשנה הבאה?

א. פוגל:

לא עומדים עם סטופר מאפרייל. אפשר כל דבר שהוא טוב להתחיל מהר.

המפתח לפתרון טמון במימוש החלטת הממשלה, שעדיין לא הוחל בו - לגבות מכלל מערכת הבריאות 60 מליון דולר. אם נתחיל בזה מחר, זה יכול לתרום לפחות 15 מליון דולר. ואז תהיה בעייה של מימון-ביניים. וזה סוג בעייה אחר לגמרי אם אתה יודע שאתה עושה זאת ממחר.

ה-60 מליון דולר יכולים להיות מורכבים הן מהמס האחיד, הן מגבייה עבור שירותים באמצעות קופת חולים והן מגבייה בעד שירותים אחרים בשילובים שונים אפשריים.

י. כהן:

30 מליון דולר יש לך מהמס המקביל ו-7 מליון דולר מהמס האחיד, מדוע אתה צריך 60 מליון דולר?

א. פוגל:

המס המקביל אינו גבייה מהמבוטח. ברגע שהיתה נכונות לגבות 60

מליון דולר ממקבלי השירותים בגין שירותים, צריך היה לבצע זאת. אבל הדבר לא בוצע. ברגע שהדבר הזה יהיה, הבעייה במציאות לשנה זו תיפתר, כאשר קצב הפתרון יהיה מותנה בקבלת החלטה. ברגע שיש החלטה, המימון הופך לבעייה של מימון-ביניים ולא של תקציב. ואף אחד לא יתכן למערכות להשאר במצבן. ברגע שזה יהיה אוטומטי נפתרה בעיית השנה הבאה עם ההפחתה המוצעת. בנקודה של היום החלטה כזאת פותרת הבעייה גם לשנה הבאה, כולל ההפחתה המוצעת ונותנת פתרון גם לשנה השוטפת. ואז הפתרון של השאלה, מה עושים לגבי בתי-החולים הופכת לבעיית מימון-ביניים. זו החלטת הממשלה. ועם כל הכבוד, זו יכולה להיות גם המלצה של ועדה של הכנסת.

מדוע הדבר אינו מתבצע? מסיבה פשוטה מאד - כולנו שותפים לאותו מחזה, לאותה טרגדיה; יודעים שהכל מתפתח לכיוון הטרגדיה והגיבור אינו יכול לברוח מגורלו. וכולם משחקים במחזה הזה והמחזה הזה מתקדם בלי שתהיה יכולת להשפיע עליו. הכל יוצאים מתוך הנחה: למה לי לקבל הכנסות שאתבע מהמבוטחים, הרי בפני התמוטטות אף אחד לא יוכל לעמוד, אז פעם הוא יוסיף 10 מליון ופעם יוסיף יותר. והמשחק הזה, זוהי השיטה הפועלת בנושא הזה, וכולנו כלי-משחק בידיה.

ג. גרונ:

אל... האשמות - - -

א. פוגל:

אינני עוסק בהאשמות. אבל ברגע שהדרך לפתרון היא זו, כל האחראים למערכת חייבים לתת כסף ולהחליט לבצע, ולא לשחק משחק ציני עם כולנו.

הקשר לתכנית הכלכלית הוא ברור ומובן מאליו. עצם האפשרות להמצאות השיטה שתיארחי, עצם האפשרות של קיום השיטה הזאת - לצערי לא רק בחחום הזה - הוא דבר שאינו מאפשר להכנס למסגרת תקציבית, שהוא תנאי הכרחי להצלחת התכנית-הכלכלית. אנו נתקלים בחדשים האחרונים ובימים האחרונים באווירה של "אחרי": גמרנו את העבודה ביולי, אין צורך לעשות

דבר נוסף למען החכמה הכלכלית, ההצלחה היא מלאה, וכך גם יהיה אין לא לחץ ולא המצב שהביא את הממשלה לקבל את ההחלטות שקבלה ביולי.

קריאת מפה זו אינה נכונה. יש לנו כבר דרך ארוכה לעבור. אנחנו על סף מצב טוב הן בתחום האינפלציה והן בתחום היתרות. אך נראה לי ילפי מה שקורה עד עכשו, שאנו הולכים להחמיץ את הרגע הזה.

פתרון הצגתי. ההתחשבות, אני חושב שהבהרתי בצורה מלאה, שהבעיה איננה בעיה חשבונאית - והכל ניתן לבדיקה - אלא הבעיה הוא יחס שווה של החלקים התקציביים הן של הגבייה והן של התמיכה. אם פתייחסים אליהם על-פי אותה אמת-מידה לעדכון, הנתונים שמסרתי לכם יחבררו כנכונים.

ח. רמון:

הבעיה היא דולרית. האם אתה טוען שאתם עדכנתם את התקציב בסעיף השכר ובסעיפים אחרים שלא בדולרים?

א. פוגל:

כן.

ח. רמון:

כך עשיתם בתקציבי כל משרדי הממשלה?

א. פוגל:

כן, באישור ועדת הכספים של הכנסת. צפוי להיות עדכון אחד נוסף תוך חודש, חודש וחצי, קשה לי להתחייב על המועד. העדכון כפי שאויר בחודש יולי, בגלל ירידת האינפלציה, הספיק לרבעון השני. אבל הוא יוצר פיגור, שאותו צריך לעדכן, ברבעון השלישי; פיגור לא גדול, אבל יש פיגור. מה אנחנו עושים בינתיים, עד העדכון? טיעור המימון של החשב הכלל הוא יותר גבוה מאחד-חלקי-שניים-עשר והוא מפצה.

מ. בר-און:

חסכתם עדכון אחד?

א. פוגל:

לא, הורדת האינפלציה חסכה לנו עדכון אחד.

א. ורדיגר:

אחרי דברי מר פוגל, אין מקום לבירור ההתחשבות, כי ההתחשבות ברורה. אני רוצה לדעת מה יהיה מחר בבקר בבתי-החולים?

פרופ' פנחס:

צרה גדולה מאד.

א. ורדיגר:

יש לי הרושם שאנו נצא היום מישיבה זו באותו מצב שהיינו.

ג. שפט:

אני רוצה לשאול את מר פוגל: אם אתה אומר שההתחשבות היא כזאת, ומסרד הבריאות טוען להתחשבות אחרת, מי צריך להיות הפוסק? אני שואל שאלה זו, כי אותו אדם שצריך לפסוק, היה צריך לפסוק עד היום.

ח. קופמן:

מר פוגל. אתה דברת על התקציב השוטף. אבל אתם מתעלמים מנטל

החובות של קופת חולים והריבית עליהם. אתה יכול לעשות כל תרגיל חשבונאי אבל אם אתה מחלים מנטל החובות, לא יעזור דבר. אם הם צריכים לשלם 70 מליון דולר ריבית לשנה, כל מה שתסביר לא יועיל. לכן אני שואל: מהו נטל החובות של קופת-חולים ומהי הריבית עליהם?

האם אי אפשר להפריד בין המערכות של קופת-חולים ובתי החולים הממשלתיים?

היו"ר א. שפירא:

משרד הבריאות קיבל מפרעה ברבעון הראשון על-פי חישוב של 902 שקל הדולר. הקיזוז עכשו נעשה לפי אותו סער דולר?
י. כהן:

כאשר אטרנו 26 מליון דולר, דובר על כך שצופים הכנסה של 30 מליון דולר מהמס המקבל. האם ה-10 מליון דולר נוספים שעליהם החליטה הממשלה לקופת-חולים והעלאת המס האחיד ב-7 מליון דולר, עונים על הבעיה עד אפרייל?

מ. בר-און:

הבעיה איננה רואה-חשבון שיבדוק את ההתחשבות. אם רוצים לבזבז עוד זמן אפשר לעשות בירורי חשבונות. אני חושב שהבעיה היא בכך שלא בוצעה ההחלטה על גביית 60 מליון דולר. השאלה היא, האם אפשר להתחיל לגבות סכום זה, ואם לוועדה זו יש אפשרות להגיד לאוצר: בינתיים תזרימו. רואה חשבון לא יפתור את הבעיה.

היו"ר א. שפירא:

אנו דנים בנושא זה ישיבה שנייה שנמשכת שעות.

י. צבן:

עד שלא תתברר בעיית ההתחשבות, לא תיפתר הבעיה.

א. שלום:

אני רוצה לשאול את מר פוגל: השתתפות המדינה ניתנת על בסיס תקציב שירותי הבריאות. אני מבין שנלקחו בחשבון ההכנסות מהמס המקביל. אני מבקש לדעת מה היה גודל השחיקה של המס המקביל כתוצאה משחיקת השכר ומהפיטורים שהיו.

היו"ר א. שפירא:

רשות הדיבור לפרופ' דורון, יושב ראש קופת-חולים הכללית.

פרופ' ח. דורון:

אני רוצה להעיר מספר הערות בעקבות הדברים שנאמרו, ואשחדל לקצר. היתה שאלה, מה קבעה ועדת יקבי בקשר לחובות 1985. ועדת יקבי לא טיפלה בחובות אלא בהשתתפות המדינה בתקציב קופת חולים ב-1985/6, והיא הצעה שלושה דברים:

א. חוספת של 10 פלוס 7 מליון דולר;
ב. פיצוי עבור שחיקת השכר, שפה נאמר שזה ק-30 מליון דולר, וזה מסביר מה קורה אצלנו;

ג. למנות אדם שיחליל בתהליך קונסולידציה של החובות, כי צודק חבר-הכנסת קופמן, כל זמן שאין פותרים את בעיית החובות, יש אצלנו משבר, ויש משבר לא פחות חמור במערכת הממשלתית.

אנחנו הודענו בוועדת יעקבי, שאנו מוכנים לפריסת חובות שתקטיף את הסעיף התקציבי של החזר חובות ורליבית, כפי שהיה בתקציב האורגינלי השנה, והוא היה 50 מליון דולר.

יש נקודה בסיסית שטר פוגל לא הביא בחשבון בניתוח הרציני שעשה. אנחנו עשינו פקץ'-דיל עם הממשלה באמצעות המטרדים הנוגעים בדבר על מסגרת תקציבית של 647 מליון דולר. ואולי מר פוגל פעם יתן אותנו כדוגמה לא רק כמי שחורג מהתקציב, אלא כמוסד שמתכווץ במסגרת התקציב וחורט אחת התרומות המכריעות לחכנית-הכלכלית, אם יאפשרו לנו לעשות את זה, אנחנו נאבקים כדי שיאפשרו לנו לעשות את זה. הפקץ'-דיל אינו נגמר ב-647 מליון דולר, והוא בנוי לא רק על 54 מליון דולר - ועכשו הממשלה אישרה עוד 10 מליון דולר, דהיינו הוא בנוי לא רק על 64 מליון דולר, אלא הפקץ'-דיל בנוי גם על 1,1 מליון ימי אשפוז ו-15% עבור טיפול אמבולטורי. ואני אינני רוצה שום פולמוס עם חברי במשרד הבריאות אם זה פחות מדי או יותר מדי. ישבנו וקבענו קריטריונים. אבל כאשר נתנו הסכמתנו להוצאה כספית זו, היו לנו נתונים וידענו שאם אנו "מוכרים" את השתתפות הממשלה ב-0.5% תוספת מס מקביל, בזה סיימנו את ההשתתפות בשירותים הרפואיים. יעיד גם מר פוגל, כי הוא אדם הגון וישר, כי ההתפתחות הזאת לא דובר אתנו על דולרים כאלה ואחרים. אני אינני יודע על כך. אני יודע על מסגרת תקציבית שסוכמה עם ראש הממשלה.

ד. תיכון:

מי היה באותו מעמד?

פרופ' ה. דורון:

ראש הממשלה, שר האוצר, שר הבריאות ומזכ"ל ההסתדרות. וכאשר סיכמנו ביסורים ובעינויים ידענו שכאשר "נמכור" כל האלמנטים האלה, החשבון יסתיים. וכאשר אמרנו שזה אינו מספיק ונאבקנו על דו"ח ועדת יעקבי, נאבקנו על תוספת חמץ, כדי שנוכל לשלם לספקי התרופות ולא נצטרך להחזיק 5 מליון דולר תרופות בנמל ולא נעמוד בבושות לגבי מס הכנסה, - - -

היו"ר א. שפירא:

החוב למס הכנסה הוא העברת ניכויים?

פרופ' ה. דורון:

כן, הניכויים במקור. אלה הם כספי המדינה ואנו צריכים להעבירם. שלטונות מס הכנסה שמו יד על כספי המס המקביל.

אתם רוצים לא קיצוצים בתוך קופת-חולים, אתם מחייבים אותנו לקיצוצים ברכישת שירותים בחוץ, ואז נבוא ונאמר: בחנאים אלה אי אפשר לאטפוז בחוץ. זה כבר היה ב-1976 כאשר היה ביטול הסובסידיה לאשפוז. איך הגיבה אז קופת-חולים? התחילה למלא את בתי-החולים שלה, בפרוודורים היו מלאים ולא היה מקום. אבל העמדה הטכנית הזאת, שיכול להיות שמבחינה כלכלית היא מדוייקת, מביאה להתפתחות שאחם צריכים להיות ערים למשמעותה.

מ. בר-און:

מה על 60 מליון דולר שצריך היה לגבות?

פרופ' ח. דורון:

היתה סאלה, מה קורה בקופת-חולים. רבוחי, אין מה להסתיר קופת-חולים במשבר, זה-10 מליון דולר זה האל"ף. יש פיצוי עבור שחיקה של 30 מליון דולר ויש התחלה של קונסולידציה. אם לא ננוע לקראת התהליך הזה, דעו לכם שבמקביל קופת חולים שפרסמה תכנית על 47 מליון דולר והיא מבצעת אותה, וזו תרומחה לתכנית הכלכלית, ב-1 באפריל ניכנס לשנת תקציב שתהיה שונה.

חבר-הכנסת תיכון, בחמש השנים האחרונות מ-1979 עד 1984 קופת-חולים ירדה מ-7 מטרות ל-1000 נפש ל-6 מטרות ל-1000 נפש. זה בקשר להתייעלות

אתה אמרת שמדינה ענייה שהקימה מערכת בריאות מפוארת, אינה יכולה לממן אותה. אני אומר: שמדינת ישראל הענייה שהקימה מערכת בריאות מפוארת, אינה יכולה לוותר עליה מבחינה לאומית. אינני מדבר מבחינת השקפתי הסוציאלית אני אומר שמבחינה ציונית מביחנת פיזור האוכלוסיה, מבחינת ההתישבות, אין היא יכולה לוותר עליה בעומק הקיים, בפיזור הקיים וברמה הקיימת. אם רוצים לוותר, תחליט ממשלת ישראל לוותר בהיקף ובשירותים. אם לא, צריכים לממן את זה. אם צריכים לממן את זה, לגיטימי הויכוח אם דרך מס הכנסה או דרך המס האחיד, ואפילו אם מישהו יציע, מס עבור שירותים, מה שאנחנו איננו מקבלים, אם כי זה לגיטימי.

רבוחי, מפני דבר אחד אני רוצה להזהיר - מפני קיצוץ ב-60 מליון דולר, ועכשו מדברים על 40 מליון דולר. מי יוסיף? - ההסתדרות. אם אתם מגיעים להסכם עם ההסתדרות, כל הכבוד. אבל אם אתם עושים זאת באופן חד-צדדי, זו הורדה נוספות של השתתפות הממשלה בתקציב קופת חולים. והורדה זו פוגעת גם בבתי החולים של קופת-החולים וגם בבתי-החולים של הממשלה. וצריך לדעת את משמעות הדברים.

אני מצטער שהזכרת, חבר-הכנסת תיכון, את דו"ח מבקר המדינה בענין מימון בתי הבריאה, ולא הזכרת את הטבחים שנאמרו בוועדה לעניני בקורת המדינה - - -

ד. תיכון:

בנושא אחר.

פרופ' ח. דורון:

אני מסכים שהתקציב שלנו אינו יכול לסבסד בתי הבריאה. זה חדשים אנחנו נאבקים עם ממשלת ישראל על העלאת התעריפים בבתי-הבריאה, וטרם הצלחנו להעלות את התעריפים כדי שלא נצטרך לסבסד בתי-הבריאה. רוב בתי-הבריאה סגורים עכשו, כי זו איננה העונה.

בקשר לצוותים, חבר-הכנסת תיכון, יש פה אי-הבנה, שום צוותים אינם בודקים שום דבר.

ד. תיכון:

קראת בעתון "דבר"?

פרופ' ח. דורון:

אתה יודע שיש טעויות. דוקא הסכם האשפוז האזורי הוריד בינינו ובין המערכת הממשלתית את הדבר האודיוזי על הטיעון של אשפוז רב מדי.

יעילות וניצול המערכת במערכת הבריאות, אלה דברים שאין להם שיעור. זהו בתחום מערכת יחסי העבודה. אבל הגענו בימים אלה בקופת-חולים לסורק ממוחשב שעובד מ-7 בבקר עד 2 לפנות בקר. הגענו להכפלת

מספר אֶנִיחֹחִי לִב. אַחַה מִשְׁלֵם מַחִיר עֲבוּר זֶה, כִּי זֶה מֵעֲרַעֵר יַחֲסֵי הָעֲבוּדָה.
אַבֵּל אֵל נִשְׁחִיר אֶת עֲצֻמְנוֹ. יֵשׁ לָנוּ הֶרְבֵּה פִּינּוֹת שֶׁל הַתִּיַעְלוֹת, וַיֵּשׁ לְכוֹלָנוּ
עוֹד הֶרְבֵּה מֵה לַעֲשׂוֹת.

אַנִי מִסְכִּים עִם חֲבֵר־הַכְּנֶסֶת אֶפְרַיִם טִלוֹם, שֶׁאֵמַר דָּבָר שֶׁהוּא אֲבִי-אַבוֹת
הַמִּצַּב טְנוּצָר, וְאֵנִי אוֹמֵר זֹאת לֹא פּוֹלְמוֹס - הַמְדִינָה אֵינָה יְכוֹלָה לְהוֹרִיד
אֶת הַשְּׁחֲחֻפּוֹתָה בְּבִיטוֹחַ הַבְּרִיאוֹת בְּשָׁנִים הָאֵלֶּה בְּצוּרָה כָּל-כַּךְ דְּרַסְטִית מִ-30% ל־8%.
מֵה שֶׁלֹּא תַעֲשׂוּ כֹדֵי לְהַדְבִּיק אֶת הַפֶּעַר הַזֶּה בְּמַסּ מִקְבִּיל וּבְמַסּ אַחִיד, לֹא יִדְבִּיק אֶת
הַפֶּעַר. מֵה שְׁקוֹרָה בְּמַעֲרַכַת הַבְּרִיאוֹת הוּא תוֹצֵאָה שֶׁל הַמַּסָּגָה הַזֶּה. וְאִם בְּשָׁנָה הַבֹּאֵה
יַעֲמִיקוּ פֶּעַר זֶה, נִרְאֶה בְּשָׁנָה הַבֹּאֵה מִצַּב עוֹד יוֹתֵר חֲמוּר.

הַיּוֹר א. שְׁפִירָא:

מֵר פּוֹגֵל יִסִּיב עַל הַטָּלוֹת.

א. פּוֹגֵל:

לְשֶׁאלָה הַרְאֵשׁוֹנָה, מִי צָרִיךְ לְפַסּוֹק בְּנוֹטָא הַחוֹבוֹת בְּתוֹךְ הַמַּמְשֵׁלָה, אֵנִי
חוֹטֵב שֶׁהַהֲחַשְׁבָּנוֹת תִּקְבַּע רַק כֵּאֵן. בְּעִיַת הַחוֹבוֹת, כְּפִי שֶׁשִּׁמְעֵנוּ וּבִהַחֲאֵם לְהַצְגַת
הַנְּתוּנִים, הַתְּבַהֲרָה. הַנְּקוּדָה הִיא לֹא בְּדִיקַת הַמַּסְפְּרִים אֲלֵא הַנְּקוּדָה הִיא, הַאֵם
הַחִיָּשׁוּב צָרִיךְ לִהְיוֹת לְפִי רִבְעוֹנִים אוֹ עֲלִינוּ לְקַדֵּשׁ מוֹנַחִים דּוֹלָרִיִּים רַק לְגַבִּי
קוֹפֵת חוֹלִים, הַאֵם לְנִהוּג אוֹתוֹ תִּהְלִיךְ עֲדָכוֹן בְּשָׁנֵי צְדִי הַמַּאֲזֵן אוֹ רַק בְּצַד אַחַד.

הַיּוֹר א. שְׁפִירָא:

אַחַה אוֹמֵר, אֵינִי וְיִכּוּחַ עַל הַהֲחַשְׁבָּנוֹת, יֵשׁ וְיִכּוּחַ לְגַבִּי הַפִּירוּשׁ.

א. פּוֹגֵל:

אִם הַפִּירוּשׁ - וְכֵאֵן חֲהֲלִיךְ הַהַכְרָעָה בְּרוּר וְאֵינִי לִי אֶתוֹ בְּעִיַת - שֶׁהַתְּמִיכָה
צְמוּדָה לְדוֹלָר מִיּוֹם שֶׁנִּקְבַּעָה וּמַמְשִׁיכָה לְהִיּוֹת צְמוּדָה לְדוֹלָר, מֵה שֶׁאֵינְנוּ מִקְבִּלִים,
כִּי אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים לְפִי עֲקֻרוֹנוֹת חֶקְצִיבִיִּים, הַמַּשְׁמַעוֹת הִיא פְּשׁוּטָה: אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
לְבוֹא לוֹוֹעָדָה עִם תּוֹסַפַת חֶקְצִיב.

הַיּוֹר א. שְׁפִירָא:

מֵה גוֹדֵל תּוֹסַפַת חֶקְצִיב?

א. פּוֹגֵל:

יְכוֹל לִהְיוֹת שְׁמַחוֹךְ 16 מִלְּיוֹן דּוֹלָר, זֶה 12 מִלְּיוֹן דּוֹלָר. וְאִז אִם
יֵשׁ וְיִכּוּחַ עַל תּוֹסַפַת חֶקְצִיב בֵּין מַסְרָדֵי הַמַּמְשֵׁלָה, הַמַּמְשֵׁלָה מְכַרְיָעָה, וְעַל-פִּי
הַחֲלַטָּה יָקוּם דָּבָר.

ג. שְׁפִט:

לְמֵה הַמַּמְשֵׁלָה לֹא הַכְרִיעָה עַד עַכְשָׁו?

א. פּוֹגֵל:

נְקוּדָה זֹאת לֹא בָאָה לְהַכְרַעְתָּה אֵף פֶּעַם.

ג. שְׁפִט:

אַחֲרֵי כָל מֵה שְׁקוֹרָה?

א. פוגל:

נושא זה לא עלה. הדברים נעשים באישור הוועדה עם הסבר על כל סכום באיזה מחיר ומה המשמעות. מבחינה זו אין בעייה של הכרעה. אם הפרשנות היא כזאת שהיא מחייבת תוספת תקציב, הדבר מחייב לבוא לוועדה ולהגיד: תיקצבנו כך וכך במחירים אלה ואלה, אבל בגלל פרשנות או בגלל שחטם . . . רוצים תוספת תקציב, בבקשה לאשר תוספת כזאת וכזאת.

באשר לחובות קופת-חולים, החובות אכן גדולים ואינני מדבר על החובות לממשלה, אלא לבנקים ולספקים. יש לנו בעייה שמוכרת מתחום החקלאות. מי משלם את הריבית? ישובי רמת-הגולן משלמים לארגוני הקניות. כותבים שמשלמים, המימון הוא בהלוואה חדשה. פרט לגודל מסויים מהתקציב שמתוכנן, בדרך כלל לא יכולה להוצר בעייה בגלל חוק יסודות התקציב.

ח. קופמן:

מה סך הכל הריבית על החובות?

א. פוגל:

אין לי נתונים. אולי אפשר לקבל אותם פה. אבל אני חושב שדי בצדק הדיון מחולק לנקודה של חובות לזמן קצר וחובות לזמן יותר ארוך. אשר להפרדה בין ההכנסות וההוצאות, זאת אומרת למה להתנות את הוצאות המערכת הממשלתית בקבלת הכנסות - זה דבר יסודי בניהול תקציב, והשאלה היא, האם רוצים הכנסות או לא. אפשר לנתק את הקשר, השאלה היא, אם רוצים תקציב נוסף.

מ. בר-און:

האם זה ריאלי לממש את ההכנסות?

א. פוגל:

מתוך הערכת המצב התקציבי, שמאוקטובר אין בעייה, החוב נעצר, ברגע שהוסיפו 10 מליון דולר, כיסוי החובות הוא מאד קרוב. כמובן שבזה איננו פותרים בעיית המערכת כולה, אלא את בעיית המערכת התקציבית הממשלתית. אם אתה לוקח את חובות קופת-חולים, 10 מליון דולר אינם מכסים 21 מליון דולר חובות.

י. כהן:

מה על ה-7 מליון דולר שהוחלט עליהם?

א. פוגל:

ה-7 מליון דולר טייכים לקופת-חולים, ואנו שומעים שיש בעיות לקופת-חולים. לכן אם אתה שואל, האם 10 מליון דולר פותרים את הבעייה, אני אומר: לא.

נשאלתי לגבי נושא שחיקת הסכר והשפעתה. אנו קבלנו נתון מקופת-חולים ששחיקת הסכר גרמה להם נזק נטו של 29 מליון דולר. יש כאן בעייה חישובית ויש כאן בעייה עקרונית. כל גוף שאינו ממשלתי או צבורי, שאינו מקבל החלטות הממשלה, הזכות שלו מוקנית בזה שהוא דואג לאזון הוצאותיו לבד. הוא אינו בא לבקש כסף, אלא תפקידו של אותו גוף, כאשר הוא רואה

שהוצאותיו עולות על הכנסותיו קודם כל לדאוג לאזון ולהעלות את ההכנסות.

פ. בר-און:

זו דוגמה פורמלית.

א. פוגל:

לא, כל גוף שאינו מקבל מרות הממשלה ניצב בפני אותה בעייה. דבר שני - מבחינה חיסובית, לא בדקנו את החישובים. אני מעריך שמול המציאות המספר יהיה יותר קטן, כי אנו עומדים להעלות את השכר ב-12% במשכורות הבאות.

ד. חיכוך:

לא בחודש אחד.

א. פוגל:

בשלושה חדשים.

ודבר שלישי, אינני יודע איך נלקחו הדברים בחשבון, כיוון שאנו במציאות של הקפאת מחירים, ובמציאות של הקפאת מחירים המדד אינו משקף את ההתייקרות בפועל. בחודש אוקטובר היה מרכיב כבד של הדיור במדד. זה חלק מהמדד, אבל אין לזה קשר עם הוצאה בפועל; או אם מחיר העגבניות היה כפי שהיה, אני מניח שזה גרם לגמישות בבתי-החולים.

על-פי הנתון שקבלנו קיימת שחיקה. יכולה להיות לנו הערכה שהיא יותר נמוכה. אבל אנחנו חוזרים לבעייה העקרונית של חובת הממשלה לכסות שחיקת שכר.

באשר לשאלתו של היושב ראש, המפרעה למשרד הבריאות ניתנה לפי שער של 1013 שקל הדולר. הסיכום בין המשרדים היה שהמקדמה מוחזרת כפי שניתנה בדולרים, בערכים דולריים.

היו"ר א. שפירא:

של אז?

א. פוגל:

לא, בערכים שוטפים. מה היה אולי נכון יותר לסכם? לא להוריד את המקדמה בערכה הדולרי, אלא לפי הערך הריאלי של הפונקציה של מקדמי העדכון. ואכן קיים כאן פער מסויים.

היו"ר א. שפירא:

אם חשבון התקציב לא הולך צמוד, לא יכול להיות - - -

א. פוגל:

הוא הולך צמוד.

היו"ר א. שפירא:

התקציב אף פעם לא הלך צמוד בדיוק. היה זמן שההצמדה היתה לשני הכיוונים. זאת אומרת אם נתח דולר לפי 1000 שקל, היית מקזז לפי ערך הדולר המלא.

א. פוגל:

כיוון שאנו איננו נוהגים מינהג עסקים, ואיננו גובים מעבר להצמדות ריבית, אילו היינו עושים זאת היינו צריכים לקזז יותר, ואם

א. פוגל

קיצונו רק לפי הדולר, זו הלוואה דולרית בלי ריבית. אבל כולנו יודעים שהיה פחות גדול ובפחות הגדול השכר נשחק וברגע שהשכר נשחק, זה לא הוגן - בעסקים אולי כן, אבל בממשלה לא - לקזז בערך הדולרי.

מה כן היה צריך לעשות? צריך היה לקחת את המקדמה בחודש שניחנה ולעדכן בהתאם למקדמי העדכון, שזה יהיה סימטרי, ואז אני מניח שנמצא פער מסויים, ואנחנו מייד נחזור ונבדוק את הפער הזה.

שר הבריאות מ. גור:

אני ביקשתי: תנו לי על זה מקדמה. זה היה מוגזם לבקש?

א. פוגל:

אבל הפער כפי שהוצג בגלל ספור המקדמה הזה, הוא איננו שלישי מהמקדמה, הפער הוא הרבה יותר קטן, והסכום, אני מניח שנוכל למצוא אותו, ואני מניח שנוכל לעשות זאת, יהיה קטן יותר.

ח. רמון:

אתה מוכן לתת על חשבון זה כסף?

א. פוגל:

אני אבדוק זאת היום.

ח. רמון:

אם חמצא פער, אתה מוכן לתת כסף?

א. פוגל:

אם אמצא פער זה היום, אביא זאת לפני שר האוצר.

ח. רמון:

ואם שר האוצר לא יאשר, מה אתה מציע לוועדת הכספים לעשות?

י. ארידור:

אני רוצה להעיר הערה אחת לגבי דבריו של מר פוגל. מה שיוצא מדברי מר פוגל הוא, שכתוצאה מהפחות ב-1 ביולי השנה, החליטו לשחוק תקציבים של משרדים. עכשו אנחנו דנים בשחיקה של תקציב משרד הבריאות.

א. פוגל:

מה זאת אומרת?

י. ארידור:

אתה הסברת, שכתוצאה ממחן מקדמה בשער דולר אחד וקיצוזה בשער דולר אחד, ב-1 ביולי הממשלה החליטה על שחיקה מסויימת בסובסידיות ובשכר - - -

א. פוגל:

היא החליטה על הפחתה.

י. ארידור:

אם הממשלה החליטה על הפחתה או שחיקה בתקציב משרד הבריאות, היא היתה צריכה להחליט על כך במפורש, שכתוצאה מהפחות היא מחליקה לשחוק או להפחית. גם בנושא המקדמות, אם הממשלה לא החליטה במפורש, כחלק מהמערכת, על שחיקה במקדמות, אם זה מצליח לממשלה לשחוק תקציב - - -

א. פוגל:

חס וחלילה, לא היתה כוונה כזאת.

י. ארידור:

אם זה מצליח לממשלה לשחוק תקציב של משרד בצורה כזאת, ואיך שהוא מסתדרים, בסדר, השיגו מטרה. אבל אם מתברר שזה לא מצליח, אי אפשר להגיד שמקיימים את תקציב משרד הבריאות בהתאם למה שהוחלט ב-1 באפריל.

א. פוגל:

אני רוצה להיות ברור לחלוטין בנושא הזה. אני רוצה להעמיד את הדברים כפי שהם.

הדיון בממשלה ביום 1 ביולי, היה דיון תקציבי ובתקציב הבריאות ובכל תקציב אחר לא נעשתה הפחתה, אלא אם כן ההפחתה נאמרה במפורש ונקבעה כפי שנקבעה. גם ההחלטה שהחליטו על גבייה של 60 מליון דולר, לא הורידה מתקציב משרד הבריאות. היא באה לעזור על מנת למנוע חריגה. הבעיה שעלתה לפנינו היא לא בעייה של תקציב אלא בעייה של מימון.

כאשר אתה נותן מקדמה, יש אפשרות תיאורטית להחזיר אותה בהרבה מאד צורות. במקרה זה היה אפשר להחזיר אותה כפי שנהגנו בפועל, ואני מקווה שנחקן זאת, על-פי הערך הדולרי כפי שסוכם באותה עת, שלא היה צפוי פחות גדול. יש אפשרות להחזיר את המקדמה ללא הצמדה וריבית, ויש אפשרות להחזיר לפי מקדמי התקציב.

בינתיים חיטבו את הנתונים לגבי הפער. התקציב עודכן ב-46%. הדולר התקציבי שהיה לפי 902 שקל הדולר, עודכן מעל 50%. הדולר במקרה ספציפי זה, והמקדמה ניתנה לפי 1015 שקל, 1500 לחלק ל-1015 זה 49%. יש לנו פער של 3%.

מ. בר-און:

מהו הסכום?

א. פוגל:

בערך מיליארד שקלים. על כן התולדה של התחשבוניות המקדמה בכיוון של עדכון מקדמי התקציב, בהחלטה עולה בקנה אחד עם ניהול תקציבי נכון.

פרופ' שני:

רבותי, מעבר להחלטה - אני מקווה - על בדיקת החשבונות, אנו צריכים לחזור לשדה ולהתקיים. הבקשה אליכם, עד לבירור החשבונות - אנא, אשרו הזרמה של 10 מליון דולר.

ד. תיכון:

איננו יכולים לאשר.

פרופ' שני:

חמליצו.

היו"ר א. שפירא:

רבותי, הדיון נגמר.

מר פוגל, אני מבין שלמרות שאתה אומר שאין בעייה של התחשבוניות, יש בעייה של פירושים, לפי איזה עדכון הולכים. אמרה לי הבקר סמדר אלחנני - ואני מכיר אותה, היא מבינה ויודעת חשבון - שהיא יטובה ורצתה להבין את החשבון ולא היתה לה אפשרות. לכן, בכדי שנדע על מה הויכוח בהתחשבוניות

בין שלושה הגורמים - - -

א. פוגל:

ועדת משנה.

היו"ר א. שפירא:

אין צורך בוועדת משנה. אני רוצה לסיים זאת מהר ככל האפשר.

י. מצא:

חטיל : זאת על בורר-פוסק.

היו"ר א. שפירא:

אני איננה ממנה בוררים.
כפי שאמרתי בתחילת הדיון, כך הצעת הסיכום שלי: שלושת הגורמים, משרד האוצר, משרד הבריאות וקופות-החולים ישובו עם היועצת הכלכלית של הוועדה, סמדר אלחנני - ואני מציע שיעשו זאת מייד - כדי להגיע לגמר ההתחשבות. אם סמדר אלחנני תודיע תוך יום, שסיימה בירור ההתחשבות - נוחא. אם לא, אפנה לאחד משני האנשים שציינתי, יצחק מן, יהודי עם שכל שיודע לגמור חשבון, או רואה החשבון קסירר, אינני ממנה בורר, ואבקש שתוך ימים ספורים - 3-4 ימים - יגמור בירור מצב ההתחשבות, וכאשר יביא לנו את התוצאות נדע בדיוק איפה סלע המחלוקת.

פרופ' שני, כל עוד האוצר אינו פונה אלינו, איננו יכולים אלא להמליץ. ועדת הכספים מאשרת רק פניות של האוצר, וגם אז זה אישור להוצאה, אבל האוצר אינו חייב להוציא. לכן אנו יכולים רק להמליץ.

ד. תיכון:

אדוני היושב ראש, המיכניזם שאתה מציע יוביל ללא כלום. לכן אני מציע שתנקוט בכל דרך אפשרית, ובלבד שתכנס את הוועדה ביום ה' בהשתתפות שר האוצר, שר הבריאות ומזכ"ל ההסתדרות, ומאותה ישיבה נצא בהחלטות. אולי יבוא לישיבה גם השר שחל בשם ראש הממשלה. זאת הצעתי לך, אם אתה רוצה להיות תכליתית. תמנה מי שאתה רוצה, ובלבד שביום ה' כל הגורמים יתכנסת תחת קורת הגג של ועדת הכספים.

י. מצא:

אדוני היושב ראש, ה הצעה שלך תחזיר אותנו כעבור 3-4 ימים לאותו מצב שבו אנו נמצאים היום - חוסר בהירות מוחלט, כאשר האוצר טוען אחרת, שר הבריאות טוען אחרת, קופת חולים טוענת אחרת ובתי-החולים נמצאים במצוקה שהם נמצאים.

אתה צריך לתת לרנאה החשבון כתב-סמכויות. רואה החשבון צריך לדעת שהוא חייב לפסוק בין 3 חשבונות או שני חשבונות שהם לא רק חשבון, הם גם עמדות. האוצר מגיש חשזון שלמעשה הוא עמדה שעליה חולק שר הבריאות; שר הבריאות מגיש חשבון, שזו למעשה עמדתו עליה חולק שר האוצר. רואה החשבון צריך להגיש לוועדה את "השורה התחתונה" ועליה נדון בהשתתפות שר האוצר ושר הבריאות.

ה. רמון:

אני בעד רואה חשבון שיבדוק את ההתחשבות וכל מה שאתם רוצים, אבל אני חושב שאי אפשר לצאת מהדיון היום מבלי שהוועדה פותרת את הבעיה מחר בבקר. לכן אני מציע, בנוסף להצעותיהם של היושב ראש, חבר הכנסת שפירא, ושל חברי הכנסת תיכון ומצא, להחליט היום שאנו דורשים משר האוצר להקצות

5 מיליארד שקל כמקדמה לספקים הלוחצים על בתי-החולים. אם שר האוצר לא ייענה, אני מציע שנלך בדרך שלא הלכנו בה עד היום, ולא נדון בשום נושא אחר.

היו"ר א. שפירא:

למה בדיוק 5 מיליארד שקל?

ח. רמון: כי אני מעריך, שבסכום זה יוכלו לחת משהו לספקים ויוכלו להסיק את בתי-החולים.

י. כהן:

אני מקבל את ההנחה, שצריך שמישהו יבדוק את ההתחשבות. לגבי חשבה מיידית למצב שנמצאת בו המערכת, יש החלטת ממשלה על הקצאת 10 מליון דולר ועל 7 מליון דולר.

היו"ר א. שפירא:

שר האוצר מודיע לי באמצעות הממונה על החקציבים:
א. הוא מקבל שהועדה תטיל על מישהו ניטרלי לבדוק את החשבון;
ב. הוא פונה אלי שאביא עכשו לאישור 10 מליון דולר, ואז ישחרר הזרמה של 10 מליון דולר לבתי-החולים.

א. פוגל:

לגבי ה-10 מליון דולר, הפנייה היא לקצר את ההליכים, ולמרות שאין נייר לפני הוועדה - ואתם תקבלו את הנייר - לאשר 10 מליון דולר. במידה ותאשרו, זה ילקח בחשבון מייד.

שר האוצר ביקש לקרוא בפני הוועדה את הדברים הבאים:
"שר האוצר שמח על יזמת ועדת הכספים, שאחת ולתמיד ייבדקו חשבונות קופת חולים ומשרד הבריאות, שהם היחידים מכל מטרדי הממשלה, הטוענים באופן קבוע ומתמיד לעיוותים בחשבונות אתם."

ח. רמון:

10 מליון דולר שהחליטה עליהם הממשלה הם העברה לקופת חולים, שצריכה לשלם להדסה ולעצמה. הרי הויכוח הוא, האם יש חוב של קופת-חולים למשרד הבריאות לשנת 1985. 10 מליון דולר אלה באים לעזור לקופת חולים. אבל יש בעייה מיידית של בתי-החולים הממשלתיים ולהם צריך להזרים מייד סכום מינימלי.

מ. בר-און:

אני אינני מתנגד לבדיקת החשבונות על-ידי רואה חשבון, למרות שאני חושב שזה לא יעזור שום דבר. זה רק יעזור להרגשה הטובה של שר האוצר. ואולם כאן יושבת ועדה פרלמנטרית, שיש לה אחריות. לדעתי, יש פה שאלה של חסרון כסף, וועדה זו צריכה להחליט אם להמליץ לפני הממשלה להזרים עוד כסף. אתם רוצים את רואה החשבון קסירר - יהיה רואה החשבון קסירר. אני אינני מתעניין בזה. אני בעד זה שנאשר 10 מליון דולר, ונוסף לזה נאשר 5 מיליארד שקל שהציע חבר-הכנסת רמון. ויחד עם זאת נמנה מייד ועדת משנה

שתלמד את הנושא בצורה מעמיקה יותר, כדי שתוך זמן קצר תוכל להביא לפני מליאת הוועדה את השאלה המהותית: האם להמליץ לפני הממשלה להזרים עוד חקציב או לא.

י. מצא:

וועדת הכספים תאמר "אמן" אחרי מה שתאמר ועדת המשנה?

ג. שפט:

אני מוכן לקבל בדיקה של רואה חשבון, אבל אם כולנו נחשוב מה זה אומר, הרי זה אומר שממשלת ישראל אינה מסוגלת לקבל החלטה, והיא צריכה רואה חשבון מבחוץ שיגמור בתוכה את ההחשבות הזאת. אבל אם רוצים כך, אני מוכן לקבל זאת. אבל אני חושב שזה בזיון גדול. מרגע שנקבל חוות דעתו של רואה החשבון, אני מציע שוועדה זו לא תדון בשום דבר אחר, עד שלא תגמור עד תומה נקודה זו. אני מציע שזה יהיה חלק מההחלטה.

נ. ארד:

בבקר היה ברור, שבין אם זה מוצא חן בעיני הממשלה ובין אם לאו, מישהו צריך לבדוק את העניין.

עכשו יש לנו הזדמנות נדירה לאשר 10 מליון דולר על-פי פניית האוצר מבלי לקבל דברי הסבר. אני רוצה להיות מטוכנעת שכאשר אנו מאשרים 10 מליון דולר, פירוש הדבר על-פי החלטת הממשלה אתמול, ש-10 מליון דולר אלה מיועדים לקופת-חולים, ולא מקוזזים על-ידי האוצר בחובות.

אני מוכנה לאשר 10 מליון דולר בתנאי שמר פוגל יגיד, שבהתאם להחלטת הממשלה, הם עוברים לקופת-חולים ולא יקוזזו מחובות קופת-חולים.

שנית, אני תומכת בהצעתו של חבר-הכנסת רמון, שבנוסף לאיסור ה-10 מליון דולר, נאשר מקדמה של 5 מיליארד שקל לבתי-החולים כדי שלא יתמוטטו.

היו"ר א. שפירא:

אני מבקש שהממונה על החקציבים, מר פוגל, יסביר 10 מליון דולר, למי יינתנו.

אני אינני חוזר בי מהצעתי. אני לא אתן לרואה החשבון להחליט בדברים פוליטיים. אם בהחשבות יש מחלוקת פוליטית, דהיינו העדכון צמוד לדולר או לא, לזה אינני ממנה רואה חשבון. אני ממנה רואה חשבון לבדוק רק את החשבון האמתי. ואתם תראו שכאשר ישב אדם, ניטרלי, יוכל לבדוק את החשבון תוך יום. מר מן יוכל לבדוק דבר כזה תוך יום.

א. פוגל:

אני יכול להגיד מה שאני יכול להגיד. דברי ההסבר לפנייה החקציבית, אם אני מנסה לכתוב אותם בקול רם עכשו, ייאמר בהם: תהיה תוספת של 10 מליון דולר לתמיכה בקופת-חולים הכללית, וזאת בהתאם להחלטת הממשלה המצורפת בזה.

מ. בר-און:

מה זה נותן לפתרון המשבר?

שר הבריאות מ. גור:

ההחלטה על 10 מליון דולר היא חלק מהחלטות ועדת גר יעקבי. ההחלטה קובעת שיש להגדיל את התמיכה בקופת-חולים הכללית ב-10 מליון דולר. אני רוצה להוסיף לזה מלות הסבר שאמרחי במטלה: 10 מליון דולר הולכים לחשבון בלעדי של קופת-חולים על-פי החלטת. יש סעיף מיוחד הנוגע לכל קופות-החולים.

ד. תיכון:

הוא לא אושר?

שר הבריאות מ. גור:

בהחלטה אתמול לא אושר, אבל כרגע הוא לא נוגע לעניין. אני הסברתי, שכשם שכשם שהעליתי את נושא המס המקביל והמס האחיד, שחלק לא מבוטל מזה ילך לאלה שנחנו שירותי אשפוז לקופת-חולים, לא בתי-החולים הממשלתיים, "הדסה", זאת אומרת זה נכנס להתחשבות של פרופ' דורון עם המערכת הלא-ממשלתית שבה קנה שירותי אשפוז. זאת אומרת שה-10 מליון דולר עוברים להתחשבות של דורון עם כל אלה שנחנו שירותים לקופת-חולים.

היו"ר א. שפירא:

מה יתן לבתי-החולים אם אנו מאשרים לקופת-חולים 10 מליון דולר?

פרופ' דורון:

הדבר הזה חיוני לקופת-חולים למרות שפה מדברים כאילו לא היה בקופת-חולים מטבר. אין ספק שנגיע להבנה עם "הדסה".

היו"ר א. שפירא:

הכסף הולך לבנקים?

פרופ' דורון:

הוא הולך רק למוסדות רפואה, אבל אינו הולך לבתי-החולים הממשלתיים.

היו"ר א. שפירא:

מה אומר מר פוגל?

א. פוגל:

אנו ננהג בדייקנות בהתאם להחלטת הממשלה. יותר מזה אין לי מה להוסיף. על-פי החלטת הממשלה התמיכה גדולה. צורת התשלום כמו חמיד היחה באחריות מי שמבצע את התשלומים, אלא אם כן הממשלה תחליט אחרת.

ח. רמון:

עכשו יש ויכוח מה הפרשנות של החלטת הממשלה. אומר שר הבריאות: החלטת הממשלה להעביר "כש מאני"; אומר מר פוגל: לא היה ולא נברא.

א. פוגל:

אני אומר מה היתה החלטת הממשלה.

ח. רמון:

אני מניח שהכוונה היא שהסכום הזה יקוזז מהחוב שמשרד האוצר טוען שקופת-חולים חייבת. לכן עד שאין התחייבות שזה כסף מזומן שיועבר לקופת-חולים, איך ערך לאיטור שלנו.

שנית, גם אם אני צודק ומר פוגל יסכים למה שאני אומר, והוא יתן 10 מליון דולר כסף מזומן, זה אינו פותר בעיית בתי-החולים הממשלתיים.

ד. תיכון:

אדוני היושב ראש, אני מבקש התייעצות סיעתית בשם סיעת הליכוד.

היו"ר א. שפירא:

אני מקבל את הבקשה להתייעצות סיעתית ומכריז על הפסקה לרבע שעה.

א. פוגל:

אני רוצה למסור הבהרה חשובה: כאשר אנחנו משתמשים במושג קיזוז, זה אינו מונע, שכל הסכום שיאושר יינתן אך ורק למוסדות רפואה.

(ה פ ס ק ה)

היו"ר א. שפירא:

רבותי, אנו מחדשים את הישיבה.

אני רוצה להביא הצעה - - -

נ. ארד:

לא הודיעו לחברים על חידוש הישיבה.

היו"ר א. שפירא:

הודיעו לחברים על חידוש הישיבה.

חברת-הכנסת נאוה ארד, אני מביא הצעה על דעת שר הבריאות, והצעת היא - לאטר 10 מליון דולר שהחליטה הממשלה לתת לקופת-חולים - למרות שלא קבלנו פנייה בכתב - בתנאי שכל הסכום הזה הולך לבתי-החולים בארץ, בתי-החולים הממשלתיים, הצבוריים והפרטיים.

י. כהן:

רק למוסדות בריאות?

שר הבריאות מ. גור:

אני שמתי תיקון: למוסדות הבריאות.

היו"ר א. שפירא:

אני מביא את ההצעה להצבעה.

ג. ארד:

אדוני היושב ראש, אני מבקשת התייעצות סיעתית בשם סיעת המערך.

היו"ר א. שפירא:

איך יותר התייעצויות.

י. מצא:

חברת-הכנסת נאוה ארד, את עוצרת הזרמת הכספים לבתי-החולים.

ג. ארד:

אתה מביא הצעה חדשה, אדוני היושב ראש.

היו"ר א. שפירא:

על דעת שר הבריאות.

ג. ארד:

לא חמיד דעת שר הבריאות מקובלת עליי.
היתה אתמול החלטת ממשלה להעביר 10 מליון דולר לקופת-החולים הכללית. אני ביקשתי דברי הסבר לבקשה לאישור סכום זה. לא מקובל עלי בשום פנים ואופן, שמה שייעשה עם 10 מליון דולר אלה, יהיה בניגוד לדעת קופת-חולים שנציגה עזב את חדר הוועדה.

מה שאתה מציע, אדוני היושב ראש, איננו לפי דברי ההסבר של מר פוגל.

אני מבקשת התייעצות סיעתית לרבע שעה.

ח. רמון:

אני הייתי יכול לקבל את ההצעה, אם יאמר בה שהכסף מועבר לבתי-

החולים הצבוריים.

שר הבריאות מ. גור:

התיקון שאני שמתי הוא - "למוסדות בריאות",

ח. רמון:

כיוון שיש ויכוח אם קופת-חולים חייבת כסף לבתי-החולים הממשלתיים או למשרד הבריאות - קופת-חולים אומרת שאינה חייבת, מר פוגל אומר שהיא חייבת 16 מיליארד שקל - וכיוון שויכוח זה לא הוכרע, אני מבקש שה-10 מליון דולר לא יקוזזו כנגד החובות שבמחלוקת. קופת-חולים חייבת כסף ל"הדסה", חשלם ל"הדסה"; חייבת לספקים, חשלם לספקים; חייבת לבתי-החולים הגריאטריים הפרטיים, חשלם להם. אם היא חייבת לבית-חולים תל-השומר, לפי דבריו של מר פוגל, או לפי דבריו של שר הבריאות, לא חשלם.

שר הבריאות מ. גור:

על פי טענתי, קופת-חולים אינה חייבת למערכת הממשלתית. החשבונות הדולריים סוכמו בהחלטות הממשלה. לכן לא חלך מפה אגורה לבתי-החולים הממשלתיים, אלא למוסדות הבריאות.

ח. רמון:

אחה שר הבריאות ולא שר האוצר. מי שמזרים את הכסף הוא שר האוצר.

אם אתה אומר מה שאתה אומר כשר הבריאות, זה חשוב, אבל לא זה מה שיקבע.

אם היית אומר, שזה מה שהחליטה הממשלה, הייתי רגוע.

לכן פה חשובה הגדרת דברי ההסבר של הפנייה לאישור ה-10 מליון

דולר-

אני לא אצביע אם לא ייאמר בדברי ההסבר שהסכום עובר למוסדות הרפואה הלא-ממשלתיים.

י. כהן:

עכשו יש בעייה של הזרמה לקופת-חולים ולבתי-החולים. אני מציע שבמסגרת החלטת הממשלה על 10 מליון דולר, יינתנו 5 מליון דולר לקופת-חולים הכללית ו-5 מליון דולר לבתי-החולים הממשלתיים.

י. מצא:

אני מתפלא על חברי-הכנסת נאווה ארד וחיים רמון. הבעייה הקריטית היא ביית בתי-החולים הממשלתיים.

אני מציע לקבל את החלטת הממשלה ככתבה וכלשוונה, ושמענו דברי הסבר שה-10 מליון דולר הללו יוזרמו למוסדות רפואה.

ח. רמון:

מר פוגל, האם זה בהתאם להחלטת הממשלה?

א. פוגל:

אני הודעתי, שנפעל בדייקנות בהתאם להחלטת הממשלה.

ח. רמון:

אני רוצה לדעת מה החלטת הממשלה.

שר הבריאות מ. גור:

10 מליון דולר לקופת-חולים הכללית.

א. פוגל:

החלטת הממשלה היא תוספת חקציב.

היו"ר א. שפירא:

אנחנו לא התכנסנו כאן רק כדי לפתור את בעיות קופת-חולים, עם כל הכבוד. אנחנו איננו רוצים להפוך חיי אדם לויכוח פוליטי. אני הזמנתי את כל מנהלי בתי-החולים, כי כל יום מתים אנשים בבתי-החולים ושום דבר לא עומד עכשו לנגד עיני אלא רק החולה.

נ. ארד:

וקופת-חולים? ובתי-החולים של קופת-חולים?

היו"ר א. שפירא:

מה אני הצעתי על דעת שר הבריאות? הצעתי שנאשר 10 מליון דולר, שילכו לבתי-החולים הממלכתיים, הצבוריים והפרטיים. קודם כל רוצים להציל בני-אדם ולא חשבונות. אם יתברר אחרי ההתחשבות שקופת-חולים אינה חייבת, כל ה-10 מליון דולר הולכים לקופת חולים. אבל קודם כל אני רוצה שהכסף יגיע לבתי-החולים. אם יתברר שמגיע לקופת-חולים 5 מליון דולר, נצטרך לתת להם 5 מליון דולר. הוועדה תקבע. מה אתם הצעתם קודם, לפני שהגיעה הצעתו של שר האוצר? חבר-הכנסת רמון הציע שנאשר 5 מיליארד שקל לבתי-החולים הממשלתיים.

נ. ארד:

אבל קופת-חולים - - -

היו"ר א. שפירא:

אני רוצה לתת לבתי-החולים. הם עומדים לפני ולא קופת-חולים, ולא פוליטיקה.

ג. ארד:

אתה מחזיק כספים לחינוך ולנושאים אחרים בגלל אי-ביצוע ההסכמים הקואליציוניים.

היו"ר א. שפירא:

שתלך כל הקואליציה בגלל חולה אחד.

שר הבריאות מ. גור:

בין השאר אני הבאתי הצעות אלו לוועדת יעקבי ולממשלה, ואני רוצה להעמיד דברים על אמיתותם העובדתית. כאשר סוכם אתמול בממשלה על 10 מליון דולר, נשאלה השאלה: מניין ימצא הכסף? היה ויכוח קצר, ואמר ראש הממשלה: שר האוצר וראש הממשלה ימצאו את המקור. נשאלו שאלות נוספות ונאמר: יכול להיות ש-2 מליון דולר יוזרמו מייד, ועל היתרה - נראה.

בזכות הדיון שלכם, אני רוצה להאמין גם בזכות דברי אצל ראש הממשלה, ניתנה הסכמה להזרמת 10 מליון דולר מייד. אני חושב שה-10 מליון דולר חייבים ללכת לקופת-חולים וממנה למוסדות הרפואה, שלהם היא צריכה לסלם עבור שירותי אשפוז. מעבר לזה, היו פה נציגים של בתי-החולים הממשלתיים והם הציגו חביעה למקדמה של 5 מיליארד שקל, ואני סמכתי על העניין הזה, מכיוון שגם אם יסתבר בהתחשבות, שהמקדמה של 5 מיליארד שקל לבתי-החולים הממשלתיים לא היתה מוצדקת, - אף אחד אינו בורח.

אם אתם עומדים לפני החלטה אם לתת 10 מליון דולר, שהם 15 מיליארד שקל, או לעכב את ההחלטה בגלל 5 מיליארד שקל, לא יעלה על הדעת, שלא לקבל החלטה על 10 מליון דולר. אני רוצה לקבוע: אנחנו מחלקים את הסכומים שעוברים דרך משרד הבריאות. 10 מליון דולר ילכו למוסדות רפואה, כדי שהם יוכלו לנסוס כראוי. הרוב הגדול לא מוסדות ממשלתיים. ואני אמשיך לתבוע את המקדמה למוסדות הממשלתיים, כי אתם לא תוכלו לחיות בלי לתת מקדמה של 5 מיליארד שקל. אם ועדת הכספים בדיון ביזמתה - ואני מדבר כשר הבריאות באחריות כוללת על כל המוסדות - יחברר לה מההתחשבות, שהמקדמה לבתי-החולים הממשלתיים לא היתה מוצדקת, כפי שאמרת - אף אחד אינו בורח.

אם אתם מגיעים להחלטה על 10 מליון דולר, וזה מאפשר לי לחלק 15 מיליארד שקל, לא יתכן שלא לקבל החלטה זו היום.

ד. תיכון:

שר האוצר לא ישחרר לך את הכסף בתנאים אלה.

ג. ארד:

אני מבקשת התייעצות סיעתית.

היו"ר א. שפירא:

אני נענה לבקשתה של חברת-הכנסת נאוה ארד, ומכריז על הפסקה עד שעה 14.30. אני מודיע שבדיוק בשעה 14.30 נצביע.

היו"ר א. שפירא:

רבותי, אנו מחדשים את הישיבה.
רשות הדיבור לחברת-הכנסת נאווה ארד.

נ. ארד:

אני מבקשת שטר הבריאות יגיד בדיוק מה הם היעדים של ה-10 מליון דולר.

שר הבריאות מ. גור:

מוסדות רפואה, על כך מתקבלת ההחלטה.

היו"ר א. שפירא:

אני מביא להצבעה שתי הצעות ואצביע כל הצעה בנפרד.

הצעה אחת - ואני מציע הצעה זו, למרות שהנושא אינו כלול בסדר-היום של ישיבה זו ולמרות שאין לפנינו פנייה בכתב של שר האוצר, רק בסביל להציל חולים, ובתיאום עם שר הבריאות:

לאשר על-פי פניית שר האוצר, באמצעות הממונה על התקציבים, 10 מליון דולר המיועדים לקופת-חולים והסכום כולו יועבר למוסדות רפואה.

ה צ ב ע ה

ההצעה לאשר על-פי פניית שר האוצר, באמצעות הממונה על התקציבים 10 מליון דולר המיועדים לקופת חולים והסכום כולו יועבר למוסדות רפואה נחקבלה פה-אחד

היו"ר א. שפירא:

אני מביא להצבעה הצעה שניה:

נציגי משרד האוצר, משרד הבריאות וקופת-חולים הכללית, ונציג אחד של קופות-החולים האחרות, יבדקו עם היועצת הכלכלית של הוועדה, סמדר אלחנני אם אפשר להגיע לגמר ההתחשבות. אם תוך 48 שעות תודיע לי סמדר אלחנני, שלא הגיעו לגמר ההתחשבות, אמנה את רואה החשבון יצחק מן או את רואה החשבון קסירר, שיבדוק את ההתחשבות ויגיע לגמר ההתחשבות.

ח. רמון:

אני מציע שנקבע כבר היום מועד בשבוע הבא לדיון בתוצאות בדיקת ההתחשבות.

היו"ר א. שפירא:

נשריין יום לשבוע הבא, אבל קודם ייעשה נסיון לברר את ההתחשבות ולהגיע לגמר ההתחשבות עם היועצת הכלכלית של הוועדה, סמדר אלחנני.

אני מביא להצבעה הצעה זו.

ה צ ב ע ה

ההצעה כי נציגי משרד האוצר, משרד הבריאות וקופת-חולים הכללית ונציג אחד של יתר קופות החולים יבדקו עם היועצת הכלכלית של הוועדה אם אפשר להגיע לגמר ההתחשבות, ואם תוך 48 שעות יתברר שאינם יכולים להגיע לגמר ההתחשבות, ימנה יושב ראש הוועדה רואה חשבון שיבדוק את ההתחשבות ויגיע לגמר ההתחשבות - נחקבלה פה-אחד

היו"ר א. שפירא:

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 14.30